ΕΚΔΟΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γραφεῖα:
ΓΕΩΡΓ. ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ 22
ΑΘΗΝΑΙ 102
ΤΗΛ. 52.45.659

ΝΕΜΕΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1977

ΕΤΟΣ ΙΣΤ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' Φύλλον 159 — ΤΗΛ. 52.45.659 — ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 7

ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΣΕΠΡΑΧΘΗ ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΟΛΙΩΣ ΕΞΑΠΑΤΗΘΕΝΤΑ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ

Η «ΝΕΜΕΣΙΣ» ΕΥΧΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΕΥΤΥΧΙΑΝ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

ΠΑΡΩΔΙΑ ΕΚΛΟΓΩΝ

Μὲ τὴν θεμηνία τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ καὶ τῆς Νέας Δημοκρατίας του, ποὺ ξέσπασε πάνω στὸν ἄτυχον τόπο μας μὲ τὸν γυρισμό του ἀπ' τὸ Παρίσι, ἔχουν γίνει στὴν τετραετία τῆς Κυβερνήσεώς του πολλὰ πράγματα παράξενα ὅσο καὶ καταστροφικὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ περισσότερο γιὰ τὴν ὡραία Ἐθνικοφροσύνη της καὶ τὴν ἔννομη τάξη της.

Ἐξετάζουμε τὰ γεγονότα, ὅπως εἶναι γενικὰ γνωστά. Τὸ γιατὶ ἔγειναν ἔτσι δὲν τὸ ἐξετάζομε. Εἶναι ζήτημα, ποὺ θὰ τὸ ἐρευνήση κάποτε ἡ Ἐθνική μας Ἱστορία, ἐὰν δὲν πλαστογραφηθῆ ἐντελῶς κατὰ τὸ σύστημα τοῦ ΚΚΕ, τοῦ ΠΑΣΟΚ, τῶν συνοδοιπόρων καὶ τῆς Νέας Δημοκρατίας.

Στὶς 23 Νοεμβρίου 1973 οἱ ἔνοπλες δυνάμεις μας ἔκαναν ἕνα μικρὸ καὶ ἀναίμακτο κίνημα καὶ παραμέρισαν ἀπὸ τὴν ἐξουσία τὸν Γ. Παπαδόπουλο μὲ τοὺς συνεργάτες του στὴν Ἐπινάστασι τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 καὶ ὥρισαν γιὰ Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καὶ ἀντιπρόσωπό τους τὸν στρατηγὸ κ. Φαίδωνα Γκιζίκη. Αὐτὸς στὴν πρώτη διακήρυξί του πρὸς τὸν Λαὸ εἶπε ρητὰ καὶ κατηγορηματικά, ὅτι τὸ κίνημα ἐκεῖνο ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1974 γίνεται ἡ ἀπόπειρα ἐναντίον τοῦ Μακαρίου στὴν Κύπρο.

Οἱ Τοῦρκοι, ποὺ σχεδίαζαν ἀπὸ χρόνια τὴν κατάκτησι τῆς μεγαλονήσου, μετὰ τὶς συμφωνίες Ζυρίχης — Λονδίνου, ποὺ εἶχε συνάψει ὁ κ. Καραμανλῆς μὲ τὸν Ἐτζεβὶτ ἐφέντη μὲ τὶς ὁποῖες ἄγνωστο γιὰ ποιοὺς λόγους Ἑλληνικὸς εἶχε ἀναγνωρισθῆ καὶ ἡ Τουρκία μαζὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀγγλία προστάτις κι' αὐτὴ τῆς Κύπρου μὲ δικαίωμα νὰ κρατῆ στὸ νησί δικό της στρατὸ λίγο σὰν ἁπλὴ συμβολικὴ δύναμι προστατευτικὴ τῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς προστασίας τῆς δημοσίας τάξεώς της, οἱ Τοῦρκοι λοιπόν, ἀφοῦ πάτησαν τὸ πόδι τους στὴν Κύπρο, ὕστερ' ἀπὸ 150 χρόνια, ποὺ τὴν πούλησαν μὲ λίρες χρυσὲς στοὺς Ἄγγλους, παίρνοντας σὰν ἀφορμὴ τὴν ἀπόπειρα ἐναντίον τοῦ Μακαρίου καὶ γιὰ ν' ἀποτρέψουν τὰ χα κινδύνους διασαλεύσεως τῆς Δημοσίας τάξεως ἐκεῖ, ὥρισαν ἀποβάσεις στὴν μεγαλόνησο στρατοῦ μὲ ἀποφασιστικότητα γιὰ ὁριστικὴ κατοχὴ τῶν μερῶν, ποὺ θὰ καταλάμβαναν. Κίνδυνος πολέμου. Ἐπιστρατεύεται ἡ Ἑλλὰς καὶ στὰ γρήγορα στέλνεται ὁ στρατὸς πρὸς τὸν Ἕβρο. Οἱ Ἔνοπλες δυνάμεις μας μὴ κατάλληλες γιὰ τὴν πολιτικὴ καὶ διπλωματικὴ ἀντιμετώπισι τῆς καταστάσεως, ἐξουσιοδότησαν τὸν κ. Φ. Γκιζίκη νὰ σχηματίση Κυβέρνησι ἀπ' τοὺς πολιτικοὺς τῆς χώρας καὶ νὰ παραδώση σ' αὐτὴν τὴν ἐξουσία. Φοβήθηκαν, βέβαια, τὶς εὐθύνες ἑνὸς πολέμου. Προσκλήθηκε καὶ ὁ κ. Καραμανλῆς ἀπ' τὸ Παρίσι, ὅπου μόννιμα ἔμενε ἔντεκα χρόνια χωρὶς νὰ τὸν ἔχη διώξη κανένας ἀπὸ τὸν τόπο του, ΓΙΑ ΝΑ ΠΗ κι' αὐτὸς τὴ γνώμη του καί, ἀφοῦ οἱ ἄλλοι πολιτικοὶ δίστασαν ν' ἀναλάβουν τὴν Κυβέρνησι, αὐτὸς ἀδίστακτα τὴν ἀνέλαβε.

Πρώτη του δουλειὰ ἦταν νὰ ξεκολλήση τὴν Ἑλλάδα μας ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ. Ἕνας Θεὸς καθὼς καὶ ὁ ἴδιος ξέρει γιατὶ τὰκανε αὐτὸ πραγματικά. (Πολλοὶ τότε σοβαροὶ ἄνθρωποι ἐκτὸς τῶν Κομμουνιστῶν, εἶπαν ὅτι τόκανε γιὰ προετοιμασία κομματικῶν του ἐπιδιώξεων). Αὐτὸς εἶπε, πὼς τόκανε, διότι τὸ ΝΑΤΟ δὲν μπόρεσε (ἢ δὲν τὤθελε κι' ὅλα) νὰ ἐμποδίση τὴν εἰσβολὴ τῶν Τούρκων στὴν Κύπρο. Ἡ πρᾶξι του ἐκείνη ὁπωσδήποτε δὲν ἤτανε παρὰ μιὰ πρᾶξις μεγάλης, τρισμεγάλης ἐπιπολαιότητος, ἀνεπίτρεπτης ἀπιπολαιότητος, ἂν δὲν ἦταν κι' ὅλα πρᾶξις Ἐθνικῆς προδοσίας. Ἡ πρᾶξις του ἐκείνη ἀποτέλεσε τὴν ἀφετηρία τῆς πλήρους ἀποτυχίας ὅλης τῆς δράσεώς του στὴν ἐξωτερικὴ πολιτική, ὅπως μπορεῖ ἄριστα νὰ καταλάβη κανεὶς ὄχι μωρός.

Δεύτερη πρᾶξις του ἦταν ἡ χωρὶς νὰ ρωτήση τὸν Λαό, νομιμοποίησις τοῦ ΚΚΕ.

Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα μπῆκε σὲ καθαρὸ ἄνοιγμα πρὸς τ' ἀριστερά, γιὰ νἄχη κράχτες του τὸ ΚΚΕ, τὴν ΕΔΗΚ, τὸ ΠΑΣΟΚ γιὰ τὴν ἄνετη κατάργησι τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας.

Πρέπει ἐδῶ νὰ ποῦμε, ὅτι, ὅταν ἐπέστρεψε ὁ κ. Καραμανλῆς ἀπ' ἔξω τοῦ ἔγεινε μεγάλη ὑποδοχὴ τοῦ Λαοῦ στὴ Θεσ)νίκη, στὸν λόγο, ποὺ ἐξεφώνησε ἐκεῖ καὶ εἶπε πολλὰ καὶ διάφορα, κυρίως, ὅτι ἱδρύει κόμμα μὲ τόνομα «Νέα Δημοκρατία» καὶ μόνο γιὰ πρόγραμμά του πολιτικὸ δὲν εἶπε λέξι οὔτε μία (ἀριθ. 1). Ἦταν τὸ πρῶτο, μεγάλο καὶ ἀποφασιστικό του κόλπο ἐκεῖνο, γιὰ νὰ ἐξαπατήση τὸν Λαὸ τῶν Ἐθνικοφρόνων, ποὺ τὸν ἤξερε γιὰ ἡγέτη τῆς Ἐθνικοφροσύνης στὰ ὀκτὼ χρόνια τῆς Κυβερνήσεώς του, τὰ παληά.

Ὅπως τὸν γνώριζε ὁ Λαός, ὁ Ἐθνικόφρων Λαός τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰ παληά, ἔτσι καὶ σὰν Ἐθνικόφρονα τὸν δέχτηκε καὶ φυσικώτατα ἐξαπατήθηκε αὔταν-δρος μέσα στὴν μυστηριακή του σιωπὴ γιὰ πρόγραμμά του καὶ σκέψι του.

Προκήρυξε τὶς ἐκλογὲς τῆς 17ης Νοεμβρίου 1974. Προεκλογικὰ ὠνόμασε τὴν Βουλή, ποὺ θὰ ἐκλεγόταν «ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ» καὶ ΟΧΙ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ, ὅπως ζητοῦσαν ὅλα τ ἀκόμματα. Πρὶν ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς ἐπανέφερε σὲ ἰσχὺ τ ὀσύνταγμα τοῦ 1952 μὰ κολοβωμένο, χωρὶς τὰς διατάξεις του, ποὺ ἀφοροῦσαν τὸ πολίτευμα τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας.

Ὁ Λαός, ὁ Ἐθνικόφρων Ἑλληνικὸς Λαός καὶ μετὰ τὸ ὕποπτο αὐτό, πίστεψε, πὼς ὁ Καραμανλῆς θὰ ἔκανε δημοψήφισμα γιὰ τὸ Πολιτειακὸ καὶ θὰ ὁλοκλήρωνε τὸ Σύνταγμα τοῦ τοῦ 1952 μὲ ἀναθεώρησι (ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙ) τῶν ΜΗ οὐσιωδῶν διατάξεών του, διότι αὐτὸ θὰ πῆ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος. Ἀλλαγή, τροποποίησις καὶ βελτίωσίς του στὰς ΜΗ οὐσιώδεις διατάξεις του καὶ τὸ πολιτειακὸ θεμα εἶναι πάντα ἕν ἀπὸ τὰ πιὸ οὐσιώδη ἄρθρα του καὶ δὲν ἐπιδέχεται ἀναθεώρησι.

Ὁ Λαὸς πιστεύοντας στὸν Καραμανλῆ ἐπάνω σ' αὐτά, τὸν ψήφισε καὶ στὰς 17 Νοεμβρου 1974 τὸν ἐξώπλισε μὲ τὴν ἐξαιρετικὴ ἀπόλυτη πλειοψηφία τῶν 54% καὶ μὲ 218 βουλευτικὲς ἕδρες στὴ Βουλὴ τῶν 300.

Στὰ γρήγορα, γιὰ νὰ μὴ προφθάση ὁ Λαὸς νὰ συνέλθη ἀπὸ τὴν ἀπάτη του, ποὺ θὰ τὴν ὁλοκλήρωνε μὲ τὸ Δημοψήφισμα, τὸ προκήρυξε σὲ 21 μέρες μετὰ τὶς ἐκλογὲς ἐκείνες γιὰ τὰς 8 Δεκεμβρίου 1974. Ἔτσι ἔχοντας τὴν ἐντολὴ νὰ κυβερνήση ἀπὸ τὸν Λαὸ πιὰ καί τηρῶντας τὴν ἴδια δολιότητα τῆς σιωπῆς του ἐπάνω καὶ στὸ Πολιτειακό, παρ' ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 3ην σελίδα

ΠΛΑΣΜΑΤΙΚΗ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε ψῆφον ἐμπιστοσύνης μόνον, ἀπὸ τοὺς Βουλευτὰς τοῦ Κυβερνῶντος Κόμματος μὲ 171 ὑπὲρ καὶ 126 κατὰ καὶ 3 ἀπόντας

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μὲ 171 ψήφους ἐπὶ συνόλου 300, ἡ Κυβέρνηση Καραμανλῆ ἔλαβεν ψῆφον ἐμπιστοσύνης ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ προχωρεῖ (ἀκάθεκτος) εἰς τὸ ἔργον της.

Σύμφωνα μὲ ἀπολύτως ἐγκύρους δημοσιογραφικὰς πληροφορίας, κατὰ τὸ προηγηθὲν τριήμερον, ὅλα τὰ στελέχη τῆς «Νέας Δημοκρατίας» ἀνέλαβαν ἐκστρατείαν νουθετήσεως τῶν ὀπολοίπων βουλευτῶν τοῦ Κόμματος, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξη διαρροὴ πρὸς ἑτέρας κατευθύνσεις καὶ παρετηρήθη τὸ φαινόμενον νὰ λάβη μόνον 154 ψήφους, ὅπως συνέβη μὲ τὸν κ. Δ. Παπασπύρου ποὺ ὁ κ. Καραμανλῆς ἔχρισε Πρόεδρον τῆς Βουλῆς.

Οὕτως, 171 βουλευταί τῆς Ν.Δ. ἔδωσαν ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὸν ἀρχηγόν των, κατὰ τοὺς πολιτικοὺς παρατηρητάς, ὅμως, ἡ ψῆφος αὐτὴ εἶναι προφανῶς πλασματική, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν ποὺ ἔλαβε τὸ κόμμα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, χάρις εἰς τὸν προσωπικόν του ἐκλογικὸν νόμον.

Παρετηρεῖτο ἐπίσης, ὅτι λόγω τῆς ἀτυχοῦς συνθέσεως τῆς νέας Κυβερνήσεως, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ προώθησις τῶν τεραστίων ἐκκρεμῶν θεμάτων ποὺ ἐδημιούργησε ἡ προηγουμένη Κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ τὰ ὁποῖα καταπνίγουν τὴν Χώρα.

Σχολιάζοντες τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος ἔγκυροι δπλωματικοὶ κύκλοι τῶν Ἀθηνῶν ἐκφράζουν φόβους διὰ σύντομον πολιτικὴν ἀστάθειαν τῆς Χώρας, λόγω τοῦ ἀτυχοῦς καὶ ἀνοήτου, πολλάκις, χειρισμοῦ σοβαρωτάτων Ἐθνικῶν θεμάτων ἀπὸ πλευρᾶς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ καὶ ἐκφράζουν τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἂν ἀποφευχθῆ μία σοβαρὴ ἧττα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ διεθνὲς προσκήνιον μὲ τὰ θέματα ΕΟΚ, ΝΑΤΟ, Ἑλληνοτουρκικὴ διένεξις διὰ τὸ Αἰγαῖο, Κυπριακὸ κλπ., τοῦτο θὰ συμβῆ μόνον χάρις εἰς τὴν εὐτυχῆ δι' ἡμᾶς συγκυρίαν, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἔχουν ἐπίσης ἄκρως σοβαρὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα ποὺ δὲν θὰ τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ ἀντιμετωπίσουν σωστὰ καὶ νὰ ὀργανώσουν τὸν ἐναντίον μας ἀγῶνα των.

Ὡστόσο, πάντοτε κατὰ πληροφορίας ἐγκύρων διπλωματικῶν κύκλων, τὰ σοβαρώτατα ἐθνικὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς ποὺ διερχόμεθα, ἀπαιτοῦν ριζικὴν ἀλλαγὴν εἰς τὴν νοοτροπίαν καὶ τὰς νεωτεριστικὰς μεθόδους ποὺ μετέρχεται ὁ κ. Καραμανλῆς. Ἄλλως, ἡ τύχη τῶν θεμάτων ζωῆς ἢ θανάτου τοῦ Ἔθνους, θὰ εἶναι ζοφερὰ καὶ μάλιστα εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καλεῖται νὰ ἀναθεωρήση τὴν ἄφρονα μέχρι στιγμῆς πολιτικήν του, πρὶν εἶναι ἀργὰ διὰ τὸ Κράτος καὶ διὰ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον.

Δέον νὰ σημειωθῆ, ὅτι εἰς τὸν κ. Καραμανλῆν καταλογίζει εὐθύνας, καὶ ὁλόκληρος ἡ Δυτικὴ ΕΕὐρώπη.

Συγκεκριμένως, τὰ ἐγκυρότερα δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης δημοσιεύουν ἄρθρα καὶ σχόλια μὲ ἰδιαιτέρως δυσοίωνες προοπτικὲς διὰ τὰς πολιτικὰς ἐξελίξεις τῆς Ἑλλάδος, λόγω τῆς ἀκολουθουμένης τακτικῆς τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ εἰς ὅους τοὺς τομεῖς καὶ ὑπογραμμίζεται ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς θὰ πρέπει νὰ μετριάση κατὰ πολὺ τὴν αὐτοπεποίθησίν του.

Στὰ διάφορα σχετικὰ δημοσιεύματα καταφαίνεται σαφῶς ἡ ἐπιφυλακτικότης τῆς Εὐρώπης εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν Ἑλληνικὴν πολιτικὴν γραμμὴν ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις τῆς «Νέας Δημοκρατίας» καὶ ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν παράγόντων τῆς Ε.Ο.Κ., τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς σκηνῆς, δι' ὅσα συμβαίνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Μεταξὺ ἄλλων, ἡ γερμαννικὴ «ΝΤὶ Βὲλτ» γράφει:

«Ἡ φθορὰ τόσο τῆς «Νέας Δημοκρατίας» ὅσο καὶ τῆς ΕΔΗΚ ὀφείλεται εἰς βαθυτέρους λόγους, ἀφοῦ μόνος νικητὴς ἀπὸ τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐξῆλθεν ὁ «ἀρχιδημαγωγὸς» Παπανδρέου, ποὺ σημαίνει μετατόπισιν πρὸς τὰ ἀριστερὰ, πρᾶγμα ποὺ θὰ πρέπει νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν οἱ διαπραγματευόμενοι τὴν ἔνταξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ε.Ο.Κ.». Εἰς τὸ σχόλιον ἡ νίκη τοῦ κ. Παπανδρέου χαρακτηρίζεται ὡς «σῆμα συναγερμοῦ διὰ τὴν Δύσιν καὶ τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν» καὶ τονίζεται ὅτι «ἡ ἐλπὶς πὼς ὁ κ. Παπανδρέου θὰ ἀκολουθήση μετριοπαθεστέραν καὶ ὑπεύθυνον πολιτικὴν δὲν θὰ ἐκπληρωθῆ». Ἐπίσης σημειώνεται ὅτι ἡ «φειδωλὴ» ἐντολὴ ποὺ ἐδόθη εἰς τὸν κ. Καραμανλῆν δικαιολογεῖ ἀμφιβολίας διὰ τὸ ἂν θὰ μπορέσ ηνὰ προχωρήση εἰς τοὺς ἀναποφεύκτους συμβιβασμοὺς μὲ τὴν Ἄγκυραν». Ἐφιστᾶται δὲ ἡ προσοχὴ τῆς Δύσεως, τῆς ΕΟΚ καὶ τῶν ΗΠΑ εἰς τὸ γεγονός ὅτι θὰ πρέπει νὰ ὑπολογίζουν εἰς τὸ μέλλον ἕνα δεύτερον ἄνδρα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἴσως κάποτε γίνη ὁ πρῶτος.

Η ΠΟΛΩΣΙΣ ΘΑ ΑΥΞΗΘΗ

● Οἱ «Τάϊμς τῆς Ν. Ὑόρχης» καὶ ἡ «Ἰντερνάσιοναλ Χέραλντ Τρίμπιουν» :

«Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν δείχνουν μίαν τάσιν πρὸς πόλωσιν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς ἐκέρδισε τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλήν. Ἐπὶ πλέον δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ κ. Καραμανλῆ «νὰ κόψη τὰ πόδια τῆς Ἄκρας Δεξιᾶς καὶ τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς». Τὰ ἀποτελέσματα — παρατηροῦν οἱ ἐφημερίδες — ἦσαν διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ ἀναμενόμενα διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον καὶ προβλέπουν ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς θὰ ἀντιμετωπίση δυσκόλους στιγμάς.

Ἐν συνεχείᾳ αἱ ἐφημερίδες ἀναφέρονται εἰς τὴν ἄνοδον τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ παρατηροῦν, ὅτι ἡ ἰσχυρὰ ἐμφάνισις τοῦ κ. Παπανδρέου ἀναμένεται ὅτι θὰ δημιουργήση σοβαρὰ προβλήματα διὰ τὸν κ. Καραμανλῆν, «πέραν τοῦ γεγονότος ὅτι θὰ ὑπάρχη ζωηρὰ ἀντιπολίτευσις εἰς τὴν Βουλήν».

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας, «διὰ νὰ ἐμποδίση τὸν κ. Παπανδρέου ν μεταχειρισθῆ τὸ προσωπικόν του ταλέντο καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ κόμματός του διὰ νὰ κερδίση μεγαλυτέραν ἰσχὺν εἰς τὰς ἑπομένας ἐκλογάς, ὁ κ. Καραμανλῆς θὰ πρέπει νὰ βελτιώση τὸν τρόπον διοικήσεως, νὰ σχηματίση μίαν ἰσχυροτέραν κυβέρνησιν, νὰ «μπαλώση» τὰς διαφοράς του μὲ τὴν Δεξιὰν καὶ τὸ σημαντικώτερον, νὰ διαλέξη καά νὰ προετοιμάση ἕνα διάδοχον».

Καά αἱ ἐφημερίδες καταλήγουν ὡς ἑθῆς: «Ὁ κ. Καραμανλῆς καά ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΔΗΚ κ. Μαῦρος ἠκολούθησαν πολιτικὴν ποὺ προεκάλεσε σύγχυσιν». Ἂν δὲν κατορθώσουν νὰ καθυσηχάσουν τοὺς φόβους τοῦ οὐσιαστικὰ συντηρητικοῦ σώματος τῶν Ἑλλήνων ψηφοφόρων ἡ πόλωσις θὰ αὐξηθῆ, κατὰ τὴν γνώμην τῶν παρατηρητῶν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ θὰ ὠθήση τὴν χώραν εἰς καταστάσεις παρομοίας μὲ ἐκείνας ποὺ ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Πορτογαλίαν».

ΟΛΙΓΩΤΕΡΑ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ

● Ἡ Βρεταννικὴ «Γκάρντιαν»: «Ὁ κ. Καραμανλῆς πρέπει νὰ εἶναι τίρα Πρωθυπουργὸς μὲ ὀλιγωτέρα αὐτοπεποίθησιν καὶ ἐνῷ προεκήρυξε ἐκλογὰς διὰ νὰ ἐνισχύση τὴ θέσιν του, ἔγινε τὸ ἀντίθετο.

Τὼρα ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχη μία ρωμαλέα σοσιαλδημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσιν ἔναντι τοῦ ἐπιφυλακτικοῦ συντηρητισμοῦ τοῦ κ. Καραμανλῆ. Μετὰ τὴν μεταπήδησιν τοῦ ΠΑΣΟΚ εἰς τὴν δευτέραν θέσιν, ἡ ἑλληνικὴ πολιτικὴ ἔχει πολωθῆ κατὰ τὰ βορειοευρωπαϊκὰ πρότυπα».

● Ἡ Γαλλικὴ «Φιγκαρὼ»: «Ἡ χὼρα εὑρίσκεται εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πολώσεώς της εἰς δύο παρατάξεις: Τοὺς συντηρητικοὺς τοῦ κ. Καραμανλῆ, «ἴσως μαζὶ μὲ ὅ,τι ἀπέμεινε ἀπὸ τὴν ΕΔΗΚ, διὰ τὸν σχηματισμὸ ἑνὸς ἐθνικοῦ συνασπισμοῦ, καὶ τοὺς σοσιαλιστάς, εἰς τοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ συγκεντρωθοῦν οἱ κομμουνισταὶ καὶ διάφοροι ὅλλαι ὁμάδες τῆς Ἀριστερᾶς».

● Ἡ Γαλλικὴ «Ὠρὼρ»: Μὲ τίτλο «Ἡ φαινομενικὴ νίκη τοῦ Καραμανλῆ», γράφει ὅτι «αἱ ἐκλογαὶ δὲν ἐπέφεραν εἰς τὸν ἀρχηγὸ τῆς «Νέας Δημοκρατίας» τὴν ἀπὼλεια τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας ἑδρῶν, ποὺ παραμένει ἄνετος, ἀλλ' ὅτι «ἡ νίκη αὐτὴ δὲν εἶναι παρὰ φαινομενική. Ὄχι μόνο δὲν ἀνέκτησε τὸ 54% ποὺ ἐπέτυχε τὸ 1974, μέσα εἰς τὴν πλαστὴν εὐφορίαν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ καθεστῶτος ποὺ εἶχε ἀποκαταστήσει, ἀλλὰ ἔχασε πολὺ περισσοτέρας ψήφους ἀπ' ὅ,τι προέβλεπε. Μιὰ σοβαρὰ διάβρωσις τῶν δύο κομμάτων τοῦ Κέντρου, ὑπὲρ τῆς σοσιαλιστικῆς Ἀριστερᾶς, ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τῆς Δεξιᾶς, ἔκαμε τὸ ΠΑΣΟΚ νὰ καταστῆ ἡ κυρία ἀντιπολιτευτικὴ δύναμις».

Εὐχαὶ τῆς «ΝΕΜΕΣΕΩΣ»

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους 1978 ἡ «ΝΕΜΕΣΙΣ» εὔχεται εἰς τοὺς συνδρομητάς, ἀναγνώστας, καὶ φίλους της ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς ἐθνικόφρονας Ἕλληνες ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν.

Η ΝΕΜΕΣΙΣ

Ο «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» ΕΓΡΑΦΕ ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ:

Θὰ διδαχθῆ ἔοτω καὶ τώρα;

Η ΕΛΠΙΣ μας εἶναι ὅτι τὸ κυβερνητικὸν σχόλιον διὰ τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμεως τοῦ ΠΑΣΟΚ, δὲν πρέπει νὰ ἀπηχῆ καὶ τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Καραμανλῆ... Θὰ ἦτο τραγικὸν δι' αὐτὸν τὸν τόπον καὶ τό μέλλον του, ἂν ὑποβιβασθεῖς εἰς τὸ 41%, ἀρχηγὸς τῆς «Νέας Δημοκρατίας», ἐμφορῆται ἀπὸ παρομοίας παιδιαριώδεις ἀντιλήψεις.

«Ὀφείλει ὅμως τὸ ΠΑΣΟΚ — λέγει τό σχόλιον — νὰ μὴ λησμονῆ τὸ προηγούμενον τοῦ 1958, ὁτότε ἡ ΕΔΑ ἦλθε δεύτερο κόμμα, λαβοῦσα τὸ 24,42% τῶν ψήφων, ἀλλὰ κατὰ τὴν διαδρομὴ τοῦ χρόνου, ἀπώλεσε ὅλη αὐτὴ τὴ δύναμη καὶ ἔφθασε σὲ πλήρη ἐκμηδένισή».

Ἀλλοίμονον, ἂν ὁ οὕτω ἢ ἄλλως ἀπερχόμενος τοῦ δημοσίου βίου κ. Καραμανλῆς, ἐξαπατᾶ ἑαυτὸν καὶ τὸν λαόν, μὲ τοιούτου εἴδους φαιδρολογήματα. Πρῶτον, ὁ ἴδιος προσωπικὸς εἶναι ὁ ὑπεύθυνος καὶ διὰ τὴν ΕΔΑ τοῦ 1958 καὶ διὰ τό ΠΑΣΟΚ τοῦ 1977. Καὶ δεύτερον, ἄλλο ἡ ΕΔΑ κύριε Καραμανλῆ, καὶ ἄλλο τὸ ΠΑΣΟΚ — νὰ μὴ συγκρίνετε ἀνόμοια πράγματα! Ἐσεῖς ἐγκρεμίσατε τὰ πολιτικὰ καὶ ἰδεολογικὰ φράγματα, ποὺ ἐπέτρεψαν εἰς τὸν Πασοκισμὸν — καὶ χίλιες φορὲς ὄχι εἰς τὸν σοσιαλισμὸν — νὰ περάση καὶ νὰ εὑρεθῆ, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τοῦ κ. Καντάφι καὶ τοῦ Μπάαθ, εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἐξουσίας. Ὅσο θὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν Ἐξουσίαν ὁ κ. Καραμανλῆς, τὸ ΠΑΣΟΚ δὲν πρόκειται, κατὰ τὴν διαδρομὴν τοῦ χρόνου, νὰ χάση οὔτε μίαν ψῆφον. Ἀντιθέτως καὶ καθημερινῶς θὰ ἐνισχύεται. Ἡ προειδοποίησις τῶν ὁπαδῶν τῆς «Νέας Δημοκρατίας» διὰ τοῦ ἀνηλεοῦς μαυρίσματος τοῦ κ. Τάκη Λαμπρία καὶ τῆς εὐφυεστάτης ὑποβαθμίσεως τοῦ κ. Γ. Ἰ. Ράλλη, θὰ εἶναι ἐπὶ ματαίω! Ἡ εὐθύνη εἶναι 100% τοῦ κ. Καραμανλῆ — ποὺ δὲν διδάσκεται ἀπὸ τίποτε, οὔτε στὰ γεράματα....

ΝΗΠΙΛΙ

ΙΔΟΥ καὶ ἡ ἀπόδειξις: Ὁ κ. Καραμανλῆς εἶπε, κατὰ τὸ τελευταῖον τηλεοπτικόν του δωδεκάλεπτον, ὅτι δὲν θὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὸ «τίποτα» — δηλαδὴ μὲ τὴν «Ἐθνικὴν Παράταξιν». Ἀλλὰ ἡ κάλπη τὸν ἔριξε ἔξω Ἀντὶ τοῦ θριάμβου τῆς «Νέας Δημοκρατίας» ποὺ ἀνέμενε (πάνω ἀπὸ 54%, διότι δὲν τοῦ ἔφθανε μία ἁπλῆ νίκη), κατῆλθε γύρω εἰς τό 41% καὶ εἶδε τοὺς πλέον στενοὺς συνεργάτας του νὰ μένουν ἐκτὸς Βουλῆς ἢ νὰ ἐκλέγονται διὰ τῆς βίας. Καὶ ἀντὶ τοῦ «τίποτα», ὅπως ἀφελῶς ἐπίστευε, εἶδε ἑκατοντάδες χιλιάδων ἀπτοήτων καὶ ἀποφασισμένων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νὰ ἐξέρχωνται ἀπὸ τὴν κάλπην, μὲ τὴν σημαίαν καὶ τὰ συνθήματα τῆς «Ἐθνικῆς Παρατάξεως». Ἑκατὸ χιλιάδες διακόσιες, τριακόσιες χιλιάδες, κάπου τετρακόσιες χιλιάδες ψηφοφόροι.... Καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὅλοι οἱ ἀναλυταὶ τῶν ἐκλογικῶν ἀποτελεσμάτων, ἀσχολοῦνται ἀκριβῶς μὲ αὐτὴν τὴν παταγώδη διάψευσιν τῶν φρούδων ἐλπίδων τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ μὲ τὴν ἔκπληξιν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς Ἐθνικῆς Παρατάξεως. Γνωρ

Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ὁμιλοῦσιν οἱ Τάγοι μας διὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς τῆς Ἑνότητος τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ συμφωνοῦμεν ἀπολύτως ἐν προκειμένῳ.

Τὴν Ἑνότητα ὅμως ταύτης διαπιστοῦν οἱ ἴδιοι οἱ κρατοῦντες ἀθελήτως βέβαια... Καὶ ἐξηγούμεθα:

Δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν ἑνότητα τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ μονοπώλησις τοῦ Κυπριακοῦ Ἀγῶνος ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου ΜΑΚΑΡΙΟΥ (καὶ τῶν ὀπαδῶν του φυσικά), διὰ τῆς κυκλοφορίας γραμματοσήμου ἀπεικονίζοντος ΜΟΝΟΝ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΟΝ. Ὀρθότατα (Η ΝΕΜΕΣΙΣ) ἀπαιτεῖ τὴν ἄμεσον κυκλοφορίαν καὶ γραμματοσήμου ἀπεικονίζοντος τὸν ἀείμνηστον ΓΡΙΒΑΝ — ΔΙΓΕΝΗ καὶ ὑπογραμίζοντος τὸν Ἀγῶνα του, (καὶ τὸν ὀπαδῶν του τῶν Ε.Ο.Κ.Α. φυσικά), διὰ τὴν Κυπριακὴν Ἐλευθερίαν.....

Ἀποθανὼν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Δικτατορίας ὁ ΓΡΙΒΑΣ — ΔΙΓΕΝΗΣ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τιμηθῇ παρ' αὐτῆς ὅσον τοῦ ἤξηζε καὶ διὰ τὸ ὅτι, εὐθαρσῶς ἔδωσε μάθημα Στρατιωτικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ἠθικῆς Τάξεως εἰς τὸν δίκην βατράχου κοάζοντα καὶ Δελαπατριδικὰ σαπουνοφοσκο λογοῦντα πρῶτον Πρόεδρον τῆς Δικτατορικῆς Δημοκρατίας!, ἐδῶ καὶ ὁ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἔδωσε μὲ τὴν σειράν του παρόμοιον μάθημα εἰς τὸν — ἐνθυμίζοντα τὸν γνωστὸν τύπον «ΜΟΣΚΙΟΝ» τῆς περιφήμου δίκης Κάστρου, — δεύτερον Πρόεδρον τῆς Δικτατορικῆς Ἰωαννιδίου Δημοκρατίας... μάθημα ποὺ κατὰ ἕνα λόγον ἐπροκάλεσε, τὴν ἐναντίον του δολοφονικὴν ἀπόπειραν τῶν ΗΡΩΩΝ τῆς Χούντας..., καὶ τὸ δράμα τῆς Μεγαλονήσου διὰ τὸ ὁποῖον φεῦ!! οὐδεὶς μέχρι σήμερον ἐλογοδότησεν...

Νὰ τυπωθῇ λοιπὸν ἀμέσως κα νὰ κυκλοφορήσῃ γραμματόσημον ἀπεικονίζον καὶ τὸν ΓΡΙΒΑΝ — ΔΙΓΕΝΗ.... Εἶναι τοῦτο ἐπιταγὴ τῆς Ἱστορικῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀνάγκη τῆς Ἑνότητος τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τὰ συμβάντα ἐσχάτως εἰς τὴν Κύπρον μὲ τὴν ἀπαγωγὴν καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἀπελευθέρωσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, κάθε ἄλλο ἢ συντελοῦν στὴν ἀπαιτουμένην συμφιλίωσιν καὶ ἕνωσιν τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ διότι πολὺ φοβούμεθα ὅτι τὸ ἴδιο τροπάριον παίζεται καὶ εἰς τὴν Κύπρον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰς βάρος τῶν πραγματικῶν Ἐθνικοφρόνων καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐθνοκτόνου Κομμουνισμοῦ ὅστις μεγάλα δεινὰ ἀπεργάζεται εἰς βάρος τῆς πανενδόξου Ἑλλάδος μας.

(Η ΝΕΜΕΣΙΣ)

Ἐπικήδειος λόγος ὁτὸν ΘΕΟΔΩΡΟ ΒΟΥΔΙΚΛΑΡΗ

α'Ἀγαπητὲ Θεόδωρε,

Πορσήλθομεν ἐνταῦθα ὅλοι, τὰ προσφιλῆ σου πρόσωπα, οἱ συγγενεῖς σου, οἱ φίλοι καὶ οἱ συνάδελφοί σου, ἵνα ἀποτίσωμεν φόρον τιμῆς καί σοῦ ἀπευθύνωμεν τὸ ὕστατον χαῖρε.

Ὁ ἀπροσδόκητος θάνατός σου ὑπῆρξεν δι' ἡμᾶς βαρύτατον πλῆγμα. Τό γραφεῖον σου ἦτο τό κέντρον εἰς τὸ ὁποῖον προσήρχοντο παλαίμαχοι στρατηγοί, Ἀξιωματικοὶ πολεμισταί, πολῖται ἐκ Μάνης καὶ ἐγέμιζες τάς ὥρας μας μὲ τὰ ὡραία σου ἀνέκδοτα καὶ τὶς ὡραῖες σου στρατιωτικὲς Ἱστορίες. ὡραιες σου στρατιωτικες Ἱστοριες.

Ἤσουν ὁ στυλοβάτης τῆς παρέας μας, δι' αὐτὸ ἡμεῖς τώρα οἱ στενοί σου φίλοι αἰσθανόμεθα σὰν ὀρφανοί.

Ὁ Ἀντ)χης Πυρ)κοῦ Θ. Βουδιπλάρης, ἀνήκει εἰς μίαν τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἐνδοξοτέρων οἰκογενειῶν τῆς Μάνης, εἶναι πρωτότοκος υἱὸς δημοδιδασκάλου. Εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ἐισῆλθεν πρῶτος εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον τὸ ἔτος 1920, ὅπου τὸ ἐγκατέλειψε ὡς δευτροετὴς φοιτητὴς κα εἰσῆλθεν πρῶτος εἰς τὴν Στρατ. Σχολὴν Εὐελπίδων τὸ 1923. Τὸ ἔτος 1926 ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Στρατ. Σχολὴν Εὐελπίδων μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθ)γοῦ τοῦ Πυρ)κοῦ.

Εἰς τὴν Σχολὴν ἐφαρμογῆς ὅπου ἐφοίτα ὡς ἀνθυπολοχαγός, μᾶς ἐδίδασκε τὸ μάθημα τῆς τοπογραφίας, ἦτο ἀξιωματικὸς ἀρίστης ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως διεκρίνετο διὰ τὸ ὑψηλόν του φρόνημα καὶ τὸ ὑπερήφανον ὕφος του, εἶχεν ὡραίαν ἐμφάνισιν, ὡς ἀξιωματικός, μὲ τὴν ὡραίαν του στολήν, τὶς ναπολεόντιες μπότες του καὶ τὰ ὑπερμεγέθη σπιρούνια του, ἐντυπωσίαζε. Ἦτο ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς ποὺ τοὺς ἐκαμάρωνε ἡ κοινωνία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Διεκρίνετο διὰ τὴν παρρησίαν του καὶ τὰ θάρρους τῆς γνώμης του, διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρος του, διὰ τὸ ἐλεύθερον πνεῦμα του καὶ τὸ ἦθος του γενικῶς.

Κατὰ τὴν κατοχὴν διηύθυνε τὸ Γραφεῖον τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ Γεωργίου Μπάκου (ὡς ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης) τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ δεξιὰ χείρ, ἀντιμετωπίσας μὲ στοργὴν καὶ ἐπιτυχίαν τὰ πολλαπλᾶ προβλήματα τῶν θυμάτων πολέμου, τῶν Ἀναπήρων, τραυματιῶν καί τῶν πολεμιστῶν γενικῶς καὶ τὴν περίθαλψιν τούτων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των, διευκολύνων ἐν ταύτῷ καὶ τὴν εἰς Μέσην Ἀνατολὴν μετάβασιν ἀρκετῶν Ἀξιωματικῶν.

Ἀπὸ τοῦ Ἀπριίου 1943 μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1944 ἡγεῖτο τοῦ ἐν Ἀθήναις Μαχητικοῦ τμήματος τῆς ἀντικομμουνιστικῆς Ὀργανώσεως «Ἐθνικὴ Ἕνωσις Ἑλλάδος».

Διεκρίνετο διὰ τὸ συγγραφικὸν του τάλαντον, τὴν πνευματικήν του εὐστροφίαν καὶ τὴν δημιουργικήν του φαντασίαν.

Ἦτο ἕνας Ἱκανότατος χειριστὴς τοῦ Λόγου (πεζοῦ καὶ ἐμμέτρου εἶχεν κλασσικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν.

Εἶναι ὁ πολυγραφώτερος ἐκ τῶν μέχρι σήμερον Ἑλλήνων Ἀξιωματικῶν Τὰ ἐπί ποικίλων θεμάτων δημοσιεύματά του εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ καὶ αἱ ραδιοφωνικαὶ ὁμιλίαι του ἀριθμοῦνται κατὰ ἑκατοντάδες, μὲ εὐμενῆ ἀπήχησιν πρὸς τὸ κοινὸν καὶ τοὺς στρατιωτικούς. Προσεκτικὸς καὶ βαθὺς μελετητὴς τῆς Ἑλληνικης Ἱστορίας, δικαιως απεκλήθη ὡς ἱστοριοδίφης.

Ἔχουσι κυκλοφορήσει μέχρι σήμερον συγγράμματά του 34 τὸν ἀριθμὸν Ἐθνικού, Ἱστορικοῦ καὶ ἠθικοῦ περιεχομένου, ἀποτελοῦσι δε ταῦτα ἀνεκτίμητον πνευματικον θησαυρὸν διὰ παντα πολίτην καὶ ἰδιατερως δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι ὡς πολύτιμα βοηθήματα οια τοὺς Ἀξιωματικοὺς καί ὁπλίτας τῶν Ἐνόπλων δυνάμεων, καὶ ἰδια τῶν Ἐνόπλων δυνάμεων, καὶ ἰδια τὰ διακρινόμενα διὰ τὸ ἐθνικὸν των περιεχόμενον.

Μεταξὺ αὐτῶν περιώνυμος θά μείνῃ ἡ ἀπάντησις πρὸς τὸν Κρουτσεφ ὅταν ἠπείλησε ὅτι θὰ καταστρέψῃ τὴν Ἀκρόπολιν. Ἡ ἀπάντησις αὕτη, τοῦ ὑπερηφάνου αὐτοῦ στρατιώτου ἔκαμε βαθεῖαν αἴσθησιν, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ εἰς τὴν τότε ἐν ἐνεργεία Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ἡγεσίαν, μετεφράσθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν εἰς τρεῖς ξένας γλώσσας Ἀγγλικήν, Γαλλικὴν καί Γερμανικήν.

Εἶναι συγκινητικὸν τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον παρηκολούθει τὴν ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἀσθενοῦσαν σύζυγόν το πλησίον τῆς ὁποίας παρευρισκετο ἡμέραν καὶ νύκτα, φροντίζων αὐτὴν συνεχῶς, δίδων οὕτω παράδειγμα στοργικοῦ συζύγου καί ἀληθινοῦ Χριστιανοῦ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ὅτον ὑπέστη τὸ ἔμφραγμα ἐξηκολούθει νὰ τὴν παρακολουθεῖ καὶ τὴν βοηθῇ, δείχνοντας ἔτσι τὴν μεγάλην συναισθηματικότητά του καί λοτρείαν πρὸς τὴν σύζυγόν του. Ὑπῆρξεν ἀξιομίμητον παράδειγμα ἀφοσιομένου κοὶ στοργικοῦ συζύγου.

Τὸ ἔτος 1946 ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του λόγω τῆς ἀπωλείας τοῦ ἀδελφοῦ του Ἰωάννου καὶ οὕτω τὸ στράτευμα ἐστερήθη ἑνὸς διακεκριμένου ἀξιωματικοῦ τοῦ ὁποίου τὸ μέλλον διεγράφετο λαμπρόν. Ἀπεστρατεύθη μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντ)χου.

Αὐτὸς ἦτο ὁ Θεόδωρος Βουδιπλάρης: Ἕνας Λαμπρὸς ἀξιωματικός, ἕνας γενναῖος πολεμιστής, μία προσωπικότης προικισμένη μὲ ἀνώτερα πνευματικά, ψυχικὰ καί ἠθικά προσόντα, ἕνα πνεῦμα σπινθηροβόλον. Εἶναι συγκινητικὸν ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν τιμοῦν τὸν νεκρὸν διὰ τῆς παρουσίας των παλαίμαχοι στρατηγοὶ, γενναῖοι ἡγήτορες τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἔπονται εἰς τὴν ἱεραρχίαν, οἵτινες τὸν ἀγαποῦσαν τὸ ἐκτιμοῦσαν καὶ παρακολουθοῦσαν ὅλα τὰ ὡραία δημοσιεύματά του καὶ τὸν συνέχαιρον διά τὸν ἐπιτυχῆ χειρισμὸν ποὺ ἔκαμνε ἐπὶ ὅλων τῶν θεμάτων, πολιτικῶν, ἱστορικῶν, στρατιωτικῶν καί ἄλλων.

Αὐτὸ ἀπιδεικνύει πόσον τὸν ἀγαποῦσε καὶ τὸν ἐκτιμοῦσε ὅλος ὁ στρατιωτικὸς κόσμος τῆς χώρας, ὁ ὁποῖος σήμερον θρηνεῖ τὴν ἀπώλειάν του. Ἀλλά δὲν θρηνεῖ μόνον ὁ στρατωτικὸς κόσμος τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος ἡ Μάνη, ἡ ἀγαπημένη του Πατρίδα, ἡ γενέτειρά του, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἄξιον τέκνον καί τὴν ὁποίαν, ἐξυμνοῦσε μὲ τὴν πέννα του καὶ ἐτιμοῦσε μὲ τὴν λεβεντιά του! Θά μείνῃ ἀξέχαστος ὁ Θεόδωρος Βουδικλάρης.

Κλίνω εὐλαβῶς τὸ γόνυ πρὸ τῆς σεπτῆς σοροῦ τοῦ ἀγαπητοῦ μου ἀδελφικοῦ φίλου Θεοδώρου Βουδικλάρη, ἵνα ἀποτίσω φόρον τιμῆς καὶ ἀπευθύνω τὸ ὕστατον χαῖρε. Εἴθε ὁ ὕψιστος νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν του μεταξὺ τῶν δικαίων καὶ νὰ χαρίσῃ βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὴν καρδίαν τῆς λατρευτῆς συζύγου του καί τῶν λοιπῶν του συγγενῶν.

Αἰωνία του ἡ Μνήμη.

Κρίσεις καὶ Ἐπικρίσεις

Ο ΚΑΙΣΑΡ ΕΛΑΛΗΣΕ

Ὁ κ. Καραμάνλῆς εἶπεν:

«Εἰς τὴν «Νέαν Δημοκρατίαν» ἐνεπιστεύθη καὶ πάλιν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας».

Ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς «Νέας Δημοκρατίας δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔκαμε δύο χειρονομίας εἰς βάρος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Πρῶτον, ἀπέρριψε τὸ αἴτημά του νὰ τοῦ δώσῃ ηὐξημένην λαϊκὴν δύναμιν ἢ τουλάχιστον τὸ 54% τοῦ 1974. Καὶ δεύτερον, τὸν μετέβαλε ἀπὸ ἀρχηγὸν τῆς πλειοψηφίας (τοῦ 54% τοῦ 1974), εἰς ἐκπρόσωπον τῆς μειοψηφίας (42% τὸ 1977).

Ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία τῆς 20ῆς Νοεμβρίου κατεδίκασε τὴν πολιτικὴν τῆς τριετίας. Ἀπεδοκίμασε τὴν προσωπικὴν συμπεριφορὰν τοῦ κ. Καραμανλῆ εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐντολῆς τοῦ 1974. Ἀπέκρουσε τὸ καθεστὸς τῆς καισαρικῆς Ἐξουσίας, ὅπως διεμορφώσῃ εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1975 Κατέκρινε τοὺς χειρισμοὺς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, Ἀπέρριψε τὴν ἐκπαιδευτικὴν πολιτικήν. Διεφώνησε ριζικῶς μὲ τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Καὶ ἐκαυτηρίασε τὴν στάσιν τοῦ κ. Καραμανλῆ ἔναντι τῶν ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καθὼς καὶ γενικῶς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἂς μὴν ἐξεστράτευε ἕνας πολυποίκιλος κόσμος, πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, τὸ τελευταῖον προεκλογικὸν τριήμερον, ἐξαπολύων μυριάδας ὑποσχέσεις (ψευδεῖς βεβαίως), ἀλλὰ καὶ ἀπειλὰς πρὸς τοὺς ἄνδρας τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, καὶ θὰ ἐβλέπαμεν τότε πόσα ἀπίδια θὸ ἐλάμβανε ὁ κ. Καραμανλῆς.

Καὶ ἕνας γρίφος

Ὀγδόντα χιλιάδες σταυροὶ προτιμήσεως (ἀριθμὸς 80.000) ψῆφοι δηλαδὴ ἰσοῦνται μὲ 13.000 ψήφους. Τί σημαίνει; Οἱ ὑποψήφιοι λύται τοῦ γρίφου ἂς μὴ σπεύσουν νὰ ποῦν ὅτι πρόκειται περὶ παραλογισμοῦ. Τοὺς βοηθοῦμε, μάλιστα, εἰς τὴν λύσιν:

Ἕνας βουλευτὴς εἶναι ἴσος μὲ ἕναν ἄλλο βουλευτὴν εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ ὁ ἕνας διὰ νὰ ἐκλεγῇ χρειάζεται 80.000 Ψήφους ἐπειδὴ ἀνήκει στὸ «τίποτα» τοῦ Καραμανλῆ, ἐνῶ ὁ ἄλλος μόνο 18 χιλιάδες ψήφους. Ὡραῖο δὲν εἶναι;

Ἡ γέννησις καὶ ὁ θάνατος τῶν πενταδύμων

Τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα ἦλθαν νὰ ἀποκαλύψουν καὶ μίαν ἄλλην ὠργανωμένην καὶ σκόπιμον ἐξαπάτησιν τῆς κοινῆς γνώμης. Οἱ ἀναγνῶσται ὅλων τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, ὅλων τῶν ἀποχρώσεων — ἐξαιρουμένου βεβαίως τοῦ «Ἐλευθέρου Κόσμου» καὶ τοῦ «Ριζοσπάστη», διὰ νὰ εἴμεθα δίκαιοι — εἶχαν πεθῆ εἰς τὴν ὑπάρεσίαν τῆς «Συμμαχίας». Τὰ ἀπεριγράπτου ἀσημαντότητος πεντάδυμα τοῦ κ. Ἠλιοῦ (Ψαρουδάκης, Μπάμπης Δρακόπουλος, Τσάτσος καὶ Μαγκάκης) εἶχαν ἀναχθῆ εἰς τὰς πρώτας σελίδας, μαζὶ μὲ τοὺς .κ. Καλαμανλῆν, Παπανδρέου, Μαῦρον καὶ Φλωράκην (ὁ κ. Στ. Στεφανόπουλος, τῶν τεσσάρων ἑκατοντάδων χιλιάδων ψήφων, ἐπνίγετο εἰς τὴν ἔντρομον σιωπήν). Ἡ κιτρινη δεκαρολογία προφανῶς ἐπίστευε ὅτι εἰς αὐτοὺς ὀφεῖλει σημαντικὸν μέρος τῆς καθημερινῆς κυκλοφορίας τῶν φύλλων! Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν, ἡ τηλεόρασις ἐνεφάνιζε τό... ζωηρὸν ἀκροατήριον τῶν «χριστιανῶν σοσιαλιστῶν καὶ κομμουνιστῶν τῆς ἀνανέωσης», ὡς μέγα πλῆθος καὶ πάθος, ὡς τὴν βεβαίαν, κατὰ τὸν Ἠλιοῦ, ἔκπληξιν τῶν ἐκλογῶν — ἴσον πρὸς τὰ 2,7%, κοντά, ὡς ἀπεδείχθη, πρὸς τοὺς κινεζοφίλους τοῦ Ε.Κ.Κ.Ε. (0,23%) καὶ τοὺς ἀλβανοφίλους τῆς ΛΔΕ (0,17%).

Ἐλειτούργησαν οἱ παραμορφωτικοὶ καθρέπται, εἰς σημεῖον ὥστε ὁ κ. Γ. Α. Μαγκάκης νὰ ἐφιππεύῃ... βέσπας εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου καὶ ὁ κ. Λ. Κύρκος νὰ ταρακουνιέται, μέχρις ἐξαρθρώσεως, ὁμιλῶν εἰς τὸ στὺλ τῶν μελανοχιτώνων τοῦ Ντοῦτσε (παράστασις εἰκ τὸ Περιστέρι καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα...). Καὶ ἐπὶ τῶν πτερύγων τοῦ «Βήματος» τῶν «Νέων», τῆς «Ἐλευθεροτυπίας» καὶ ἄλλων δυστυχῶς ἐντύπων, αὐθαδίαζαν καθημερινῶς. Εἶχε «ψιλώσει» ὁ νοῦς τους», ὅπως θὰ ἔλεγε διὰ τὴν περίπτωσιν ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης! Ἂς συγκρατήσῃ εἰς τὴν μνήμην του ὁ λαὸς τὴν σκανδαδῶδη προβολὴν τῶν πενταδύμων τῆς ἀειμνήστου συμμαχας, διὰ νὰ μὴ ἀποτολμηθῇ, εἰς τὸ μέλλον, ἄλλη ἀπόπειρα παγιδεύσεως καὶ ἐξαπατήσεὼς του. Νὰ συμμαζευθοῦν οἱ ἀσύστολοι...

κῦμα ζητιάνων

Αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν ἔγραψαν πρὸ ἡμερῶν ὅτι κῦμα ζητιάνων ἔπνιξε τὴν πρωτεύουσα, Καὶ ἐρωτᾶται: Γιατὶ ἄραγε; Μήπως διότι οἱ ζητιάνοι ἐπληροφορήθησαν ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Καραμανλῆ ὅτι ηὐξήθη τὸ ἐτήσιον κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῶν Ἑλλήνων ἢ ἐπειδὴ ἡ ἐν γένει τακτικὴ τῆς Κυβερνήσεως τοὺς κατήντησε ἔτσι;

Αἱ πρῶται ἐντυπώσεις

Ἀπογοήτευσις εἰς τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τοὺς πολιτικοὺς παρατηρητὰς καὶ ἔντονος δυσφορὰ μεταξὺ τῶν περισσοτέρων βουλευτῶν τῆς «Νέας Δημοκρατίας» ἦσαν αἱ πρῶται ἀντιδράσεις ἀπὸ τὴν ἐπιλογὴν τῶν προσώπων ποὺ ἀπετέλεσαν τὴν νέαν κυβέρνησιν τοῦ κ. Καραμανλῆ.

Τοῦτο διότι:

α) Δέκα πέντε ὑπουργοὶ ἐπὶ συνόλου 20, εἶναι οἱ αὐτοὶ ποὺ ἦσαν μέλη τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν παρελθοῦνσαν τριετίαν, τῆς ὁποίας ἡ πολιτικὴ ἀπεδοκιμάσθη ἀπὸ τοὺς ἐθνικόφρονας τὴν 20ὴν Νοεμβρίου.

β) Ἐξ αὐτῶν οἱ 12 ἁπλῶς μετετέθησαν ἀπὸ ὑπουργεῖου εἰς ὑπουργεῖον καὶ μάλιστα εἰς τομεῖς ἀγνώστους δι' αὐτοὺς καὶ ἀσχέτους μὲ τὴν εἰδικότητά των, ὅπου προηγουμένως οἱ συνάδελφοί των εἶχον ἀποτύχει.

γ) Περὶμεναν πρόοδον καὶ βλέπουν ὀπισθοδρόμησιν. ἤ

δ) Βλέπουν ὅτι ἐξηπατήθησαν ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν των, καὶ

ε) Ἀντιλαμβάνονται πλέον ὅτι μία τοιαύτη σύνθεσις οὔτε καὶ ὑπὸ δικτατορικὸν καθεστὼς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτρέψῃ ἐπιβὶωσιν κυβερνήσεως.

Ἡ «ΝΕΜΕΣΙΣ», ἀφ' ὅτου ἐξεδόθη πρὸ 22 ἐτῶν καὶ μέχρι σήμερον, οὐδέποτε ἦτο ἢ εἶχε σχέσιν μὲ ἐπιχείρησιν, ἀγωνιζομένη, ἐκ καθήκοντος, ἐπὶ τῶν ἐπάλξεως τῶν Ἐθνικῶν Ἰδεωδῶν.

Τοῦτο εἶναι πασίγνωστον, ὡς τοιαύτη δὲ Ἐφημερίς, ἔχει ἀνάγκην ἐνισχύσεως διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συνείσῃ τὸν ἀγῶνα της. Ὅσοι ἐγκρίνουν αὐτὸν τὸν ἀγῶνα, καλοῦνται νὰ μᾶς συντρέξουν.

ΕΟΚ καὶ ΝΑΤΟ

Ἡ «Ν. Δημοκρατία» ὑπὸ τὴν νοσηρὰν παντοκρατορίαν καὶ ἰσχυρογνωμοσύνην τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ, τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ ἀπεγνωσμένως νὰ διατηρῇ ἐπὶ τῶν ὑποτακτικῶν του βουλευτῶν ἀντιπροσωπευόντων πλέον μόνον τὸ 41% τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὅστις τὴν 20ὴν Νοεμβρίου διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους δημιουργηθέντας ἐκ τῆς βοεράς ἀποτυχίας τῆς τριετοῦς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπ'αὐτῆς ἐξακολουθεῖ παρὰ ταῦτα νὰ πιστεύῃ, ὅτι δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. καὶ δὴ ἐντὸς τοῦ 1978, ὅπως ἀκριβῶς ἐπίστευε καθ' ὅλην τὴν θεομηνίαν τῆς τριετίας αὐτῆς ὅτι θὰ ἐπετύχαινε τὴν ἔνταξιν ἐντὸς τοῦ 1976, καί μετὰ ταῦτα ἐντὸς τοῦ 1977.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα τοῦ 1977 καὶ ἀκόμη οὔτε ἴχνος προοπτικῆ ςδιὰ τὴν ἔνταξίν μας εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. διαφαίνεται εἰς τὸν ὁρίζοντα πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας ἢ καὶ δεκαετίας.

Ὁ Ἑλληνικς Λαός, βεβαίως, οὐδὲν γνωρίζει ἐπὶ τῶν ἀπό τριετίας συνεχιζομένων ἐπαφῶν τῶν λεγομένων ἁρμοδίων Κρατικῶν λειτουργῶν μὲ ἁρμοδίους τῆς Ε.Ο.Κ.οὐδὲν συνεπῶς γνωρίζει περί τοῦ ἂν καὶ κατὰ πόσον συμφέρει δι' αὐτὸν καί τὴν χὼραν του ἡ περίφημος αὕτη ἔνταξή μας. Ἤκουσε κατὰ καιροὺς καὶ μόνον, ὅτι τὸ κράτος μας περιμένει νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς Ε.Ο.Κ. παροχὴν τριακοσίων ἑκατομμυρίων δολλαρίων (300.000.000) εἶναι τὸ μόνον ἄκουσμα, τὸ ὁποῖον ἐδόνησε τὴν ἀκοήν των. Ἄλλο ἄκουσμα σχετικῶς μὲ τὴν ἔνταξίν μας, ἔφθασεν εἰς τὰ ὦτα του ἐντελῶς ἀορίστως καὶ συγκεχυμένως, ὅτι δι' αὐτῆς ἐξασφαλίζεται ἡ οἰκονομικὴ μας ἀνάπτυξις, ὅτι ἐξασφαλίζεται ἡ ἀκεραιότης τοῦ ἐδάφους μας ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς οἱουδήποτε καὶ τοιαῦτα εὐχάριστα καὶ τερπνά.

Πῶς θὰ συμβοῦν αὐτὰ τὰ αἰσιόδοξα τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ μὲ τὴν Ν. Δημοκρατία του, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πανθομολογουμένως ΔΕΝ ἐγνώρισε ποτὲ οὔτε καὶ σήμερα γνωρίζει.

Ὁ μέχρι τοῦδε ἁρμόδιος ὑπουργὸκ Συντονισμοῦ κ. Παπαδημητρίου, μετατεθεὶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐξωτερικῶν, ἐντὸς τῆς τριετίας ἐπραγματοποίησεν ἀναρίθμητα ταξείδια εἰς τὰς Εὐρώπας πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἐντάξεὼς μας αὐτῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπέστρεφε ἵνα διακηρύξει ἀπὸ τῆς τηλεοράσεως ὅτι συνεζήτησε τὸ μέγα τοῦτο θέμα μὲ τρόπον... ἐπικοδομητικόν. Οὐδὲν πλέον τούτου. Τὰ πλέον τούτου ἐκράτησε ζηλοτύπως δι' ἑαυτόν. Ὁ Λαὸς δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τοῦ μιστικοῦ του αὐτοῦ.

Συνέβη κατά τινα ἐκπομπὴν τοῦ κ. Παπαλυγούρα πρὸ καιροῦ ν' ἀκούσωμεν τὴν περίεργον ἀντίφασιν ὅτι ἐπίκειται ἡ ἔνταξίς μας σύντομα, πλὴν ὅτι ἀπαραίτητον πρὸς τοῦτο ἦτο ἡ ἀλλαγὴ τῆς νοοτροπίας καὶ τῆς ζωῆς το ὦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἡ ἀπαραίτητος ὅμως ἀλλαγὴ τῆς νοοτροπίας καὶ τοῦ τρόπου ζωῆς ἑνὸς Λαοῦ καί μάλιστα τοῦ Ἑλληνικοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ παρὰ μόνον μὲ ἐντονωτάτην προσπάθειαν διαρκείας μερικῶν αἰώνων τῶν 100 ἐτῶν ἑκάστου. Ἡ ἔνταξίς μας ὅθεν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην δὲν δύναται νὰ εἶναι σύντομος.

Μόνον τελευταίως ὁ ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν ἐπιστρέφων ἐκ Βρυξελλῶν ὁ κ. Παπαλυγούρας ἐθεάθη νὰ ἐκστομήσῃ μίαν βαρείας μορφῆς ἀλήθειαν, ὅτι δηλαδὴ παρὰ τῆς Ε.Ο.Κ. δίδονται συστηματικῶς δυσμενεῖς λύσεις εἰς τὰ Ἑλληνικὰ θέματα.

Λοιπόν κύριοι, σεῖς, οἱ ὁποῖοι κυβερνᾶτε τὸν τόπον! Εἶναι καιρὸς ν' ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὴν νοσηρὰν καὶ φανατικὴν ἰσχωρογνωμοσύνην, μὲ τὴν ὁποίαν συμπεριφέρεσθε πρὸς τὰ ζωτικὰ προβλήματα τοῦ τόπου αὐτοῦ. Εἶναι καιρὸς νὰ παραδεχθῆτε, ὅτι, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ χώρα μας ἀπεσπάσθη κατὰ τὸ στρατιωτικὸν σκέλος ἀπὸ τῆς Ἀμυντικῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας καὶ τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἱστορικῆς συμπαθείας τῆς Δύσεως καὶ τῶν Η.Π.Α. εὑρίσκεται ἀπομεμονωμένη διπλωματικῶς πὸ αὐτὰς καὶ οὐδεμία λύσιν τοῦ θέματος τῆς ἐντάξεὼς της εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. πρέπει ν' ἀναμένετε.

Ἐπιμένοντες εἰς τὸ διακηρυχθὲν. «Ἡ ἀποχώρησίς μας ἐκ τοῦ ΝΑΤΟ εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος» καὶ ἀναμένοντες ἀφ' ἑτέρου ἔνταξιν τῆς χώρας μας εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. μετὰ δι' αὐτὴν πλεονεκτήματά της (ἐὰν ὄντως ὑπάρχουν ἐξ αὐτῆς πλεονεκτήματα), ἀποδεικνύεται ὅτι πάσχετε ἀπὸ ἀνίατον παράνοιαν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν ἔχετε ποτὲ διέλθῃ ἀπὸ ψυχιατρικὴν κλινικὴν πρὸς θεραπείαν ἢ ὄχι. — Οὔτε ὁ νέος ὑπουργὸς Συντονισμοῦ κ. Γ. Ι. Φλωρος Συντονισμοῦ κ. Γ. Ι. Ράλλης εἶναι θαυματοποιὸς τις, μείζονος ἀξίας τοῦ κ. Παπαλυγούρα.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ Ε

Ἀνάγκη νὰ συζητηθῆ εἰς τὴν Βουλὴν συντόμως

Η ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΤΟΥ τ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΗΔΗ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΤΗΣ «Ε.Π.» κ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΥ

Νὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἔνοχοι

Ὅπως ἐγράφη παρὰ μερίδος τοῦ τύπου Ἀθηνῶν, κατετέθη ἐπερώτησις ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐκ μέρους τοῦ βουλευτοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παρατάξεως κ. Χρ. Ἀποστολάκου, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ νὰ διαταχθῆ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τῶν Μυστικῶν λεγομένων κονδυλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ὑφυπουργείου Τύπου παρὰ τῇ Προεδρείᾳ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν τριετίαν τῆς 17ης Νοεμβρίου 1974 μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1977 καὶ ὁ ἔλεγχος οὗτος νὰ διενεργηθῆ παρ' ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτάτων δικαστικῶν κοινῆς ἐπιλογῆς τῶν κομμάτων.

Τὴν ἐπερώτησίν του ὁ κ. Ἀποστολάκως στηρίζει ἐπὶ στοιχείων τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρορασθοῦν εὐκόλως καὶ νὰ ριφθοῦν εἰς κάλαθόν τινα ἀχρήστων.

Πρόκειται περὶ θέματος κατ' ἐξοχὴν Ἐθνικοῦ καὶ ἡ ἄρνησις τῆς Κυβερνήσεως καὶ παντὸς παρ' αὐτῇ ἁρμοδίου νὰ τὴν δεχθῆ καὶ νὰ τὴν θέσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρὸς συζήτησιν θ' ἀποτελέσῃ σοβαρωτάτην ἔνδειξιν, ἂν μὴ ἀπόδειξιν, τοῦ ὅτι διεσπαθίσθη τὸ εἰς συνάλλαγμα χρῆμα τοῦ ἱδρώτος τοῦ Λαοῦ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ παρὰ τοῦ κ. Μαύρου λεχθέντος ἐμετικοῦ λιβανωτοῦ τοῦ τότε καὶ νῦν Πρωθυπουργοῦ καὶ ὄχι διὰ τὴν διαφώτισιν τῆς Κοινῆς γνώμης τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς Οἰκουμένης ὅλης ἐπὶ τῶν Ἐθνικῶν μας θεμάτων.

Προκειμένου ὅθεν περὶ κατ' ἐξοχὴν Ἐθνικοῦ θέματος, ἡ ἐπερώτησις εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ἂν κατὰ τὴν συζήτησιν προκύψουν ἴχνη, ἔστω, κακῆς διαχειρίσεως τῶν μυστικῶν κονδυλίων τῶν δύο ἁρμοδίων Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν καὶ Ὑπουργείου Τύπου παρὰ τῇ Προεδρείᾳ τῆς Κυβερνήσεως, νὰ διαταχθῆ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν αὐστηρὸς καὶ εἰλικρινὴς ἔλεγχος ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀνωτάτων δικαστῶν κοινῆς ἐμπιστοσύνης ὅλων τῶν κομμάτων, ὄχι βεβαίως πρὸς συγκάλυψιν τῶν τυχὸν ἀτασθαλιῶν καὶ καταχρήσεων, ἀλλὰ πρὸς ἀνακάλυψιν αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τελικῶς τῶν ἀναλόγων κυρώσεων, ἠθικῶν καὶ ποινικῶν κατὰ τῶν τόσον ἐθνικῶς ἁμαρτησάντων. Εἶναι μία ἐκ τῶν δεδικαιολογημένων ἀπαιτήσεων τοῦ φορολογουμένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

ΠΑΡΩΔΙΑ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

ὅλο που προκλήθηκε ἀπ' ὅλα τὰ κόμματα ἔντονα κι' ἐπίμονα νὰ πάρη θέσι. Μπά! Μὲ σατανικὴ ἐπιμονὴ συνέχισε τὴν προδοτική σιωπή του. Ἐξαπόλυσε ὅμως ὅλους τοὺς βουλευτάς του σ' ὅλο τὸν χῶρο τῆς Ἑλλάδος, γιὰ νὰ προπαγανδίσουν ὑπὲρ τῆς... ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΟΥ τῆ ςΝέας Δημοκρατίας του. Κι' ἔτσι ἔχοντας σύμφωνη τὴν γνώμη Κομμουνιστῶν καὶ συνοδοιπόρων τῆς Ε. ΔΗ.Κ. τοῦ κ. Γ. Μαύρου καὶ τοῦ ἀνένδοτου ΠΑ.ΣΟ.Κ. εὐθυγραμμίζοντας τὴν σιωπηλὴ πορεία του μαζί τους κέρδισε τὸ Δημοψήφισμα ὑπὲρ τῆς Ἀβασιλεύτου. Καὶ μόνο τὸ μεσονύκτιο τῆς 8ης Δεκεμβρου 1974 μὲ τὰ λίγα λόγια φανερώθηκε, ὅτι μὲ πεῖσμα ἐναντίον τῆς παραδόσεως καὶ τῆς Ἐθνικωτάτης ὁράσεως τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων ἀπὸ τὸ 1864 τοὐλάχιστον, ἦταν μὲ μανία σιωπηλή τεταγμένος ἐναντίον τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας, παρ' ὅλες τὶς προετοιμασμένες γιὰ τὴν ἀπάτη τοῦ Λαοῦ δηλώσεις του ἀπ' «ὁ Παρισι, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ τὴν Ἑλλάλα, διότι ἀντιπροσωπεύει τὴν σωτήρια ἑνότητα τῶν Ἑλλήνων.

Παρ' ὅλες ὅμως, τὶς ἀριστοτεχνικὰ στημένες δολιότητες τοῦ Καραμανλῆ, στὸ ΔημοΨήφισμα τῆς 8ης Δεκεμβρίου 1974 ὁ Λαὸς μὲ τὸ αἰσθητήριό του τὸ Λαϊκὸ ὑπωπτύθηκε τὰ κόλπα του κι' ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ 54% τῶν ἐκλογῶν, τὸ 31,7% ἐψήφισε ὑπὲρ τῆς Βασιλευομένης Δημοκρατίας καὶ τὸν ἄφησε σὲ ψήφους μόνο μὲ τὸ 22,3%. Ἦταν, βέβαια, οἱ ψηφοφόροι τοῦ 54%, ὅλοι ἀνεξαιρέτως Ἐθνικόφρονες Ἕλληνες ψηφοφόροι ἀπὸ κείνους, ποὺ θυσιάσθηκαν καὶ ἀγωνίσθηκαν ἐναντιτίον τῆς βιβλικῆς θομηνίας τοῦ ΚΚΕ, τοῦ ΕΑΜ—ΕΛΑΣ καὶ τῶν συνοδοιπόρων τους.

Ἦταν μιὰ θριαμβευτικὴ ἀποδοκιμασα τοῦ Κ. Καραμανλῆ στὴν πεισματικὴ καὶ μανιακὴ ἀντιβασιλικὴ πορεία του καὶ τὴν παραποίησι τῆς ὅλης ἱστορίας τοῦ τόπου καί τῆς Ἐθνικῆς παραδόσεως, ποὺ ἔγραψε θριαμβευτικὰ στὸν δρόμο της τῶν 3000 χρόνων ἡ Ἑλλάδα μας.

Μὰ ὁ Κ. Καραμανλῆς δὲν θέλησε ν' ἀκούσῃ τίποτε ἀπὸ τὸ τριζοβόλημα καὶ τὴν κατακόρυφη πτῶσι του στὰ 22,3%. Στὴ θέσι τοῦ κάθε κυβερνήτης ἀπλισμένος μὲ στοιχειῶδη φιλοτιμία κἶ εὖαι σθησία θὰ ὑπέβαλε τὴν παραίτησί του καὶ θὰ ἔφευγε μακρυά μας γεμᾶτος ἐντροπὴ μὲ τὴν ἀποκάλυψι τῆς ἀπάτης του. Μὰ ὄχι. Ὁ Κ. Καραμανλῆς εἶχε τεράστια πλειοψηφία στὴ Βουλή, ποὺ ὑπάκουε καὶ στὸ ἐλάχιστο νεῦμα του κι' ἔκανε τὸν τυφλὸ καί κουφὸ μπροστὰ στὴν κραυγαλέα λαϊκὴ ἀποδοκιμασα του στὸ καίριο σημεῖο τῶν δολίων ἐπιδιώξεών του. Καὶ σὰν νὰ μὴ συνέβαινε τίποτε τὸ σοβαρὸ μὲ τὴν ξεκάθαρη ἀποδοκιμασία του, συνέχισε νὰ κυβερνᾶ τὸν τόπο οὐσιαστικὰ σὰν Κυβέρνησι τῆς μειοψηφίας, ποὺ στὰ γρήγορα κατάντησε ἀπόλυτη δικτατορία του προσωπική, ξέροντας νὰ διακηρύσσῃ κάθε τόσο «Ξέρω ποῦ ὁδηγῶ τὸν λαὸ» χωρὶς νὰ δίνη καμμιὰ ἐξήγησι γιὰ ποῦ τὸν ὁδηγεῖ.

Κι' ἐκυβέρνησε τὸν τόπο μας τρία χρόνια σὰν νὰ ἦταν Κυβέρνησι Κομμουνιστικὴ καὶ συνοδοιπορική. Ἐξωτερικὰ ἔκανε ὅ,τι ἀκριβῶς τοῦ κανοναρχοῦσαν οἱ ἀριστεροὶ ὅλοι, ὅλοι κι' ὁ καθένας χωριστά. Παρέδωσε τὰ πάντα ,ναί, τὰ πάντα στὰ χέρια τους. Καὶ Παιδεία καὶ Σώματα Ἀσφλείας κι' ἀξιοπρέπεια καὶ περηφάνεια τῶν στρατιωτικῶν ηγετῶν, ποὺ τοὺς ὠνόμασαν... χουντικοὺς ἐλεύθερα, ἀφήνοντας τὸν τιμάριθμο νὰ παίρνη δρόμο πρὸς τὰ ὕψη καὶ νὰ χορεύουν τὰ δισεκατομμύρια τοῦ Προϋπολογισμοῦ γιὰ χάρι τοῦ κατὰ Μαῦρον ἐμετικοῦ λιβανωτοῦ. Ἀνέχθηκε τὲς καθημερινὲς ἀπεργίες ποὺ προκαλοῦσον ἐλεύθερα οἱ ἀναρχικοί, τὲς πορεῖες καὶ ὅλες τὲς ἀντιαμερικανικὲς βάναυσες ἐκδηλώσεις τους, κρύβοντας πίσω ἀπὸ τὴ δόλια σιωπὴ του τὴν καλλιέργεια τοῦ ἀντιαμερικανικοῦ πνεύματος, σὰν νὰ ἦταν ἡ χώρα μας τεράστιο καὶ παντοδύναμο Κράτος, ποὺ μποροῦσε νὰἐξασφαλίση τὴν ὕπαρξί του ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀμερική, τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη, ὅπως ἀριβῶς ἔλεγε μὲ τὴ νοσηρή του φαντασία ὁ Α. Παπανδρέου καὶ ὁ ξεφρενος κομμουνισμός. Παρέδωσε Δήμους καὶ Κοινότητες στοὺς ἀριστεροὺς φανερὰ καὶ κατὰ τὲς ἀπαιτήσεις τους κήρυξε ἄγριο διωγμὸ ἐναντίον τοῦ κάθε Ἐθνικόφρονος Ἕλληνος, ποὺ ὡστόσο εἶναι πάντα ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Αὐτὰ καὶ ἄλλα πλεῖστα καταστρεπτικὰ γιὰ τὸν κορμὸ τῆς Ρωμιοσύνης, τῆς καλῆς Ρωμιοσύνης, ἔκανε στὸν ἐσωτερικὸν τομέα τῆς δραστηριότητος ἡ λεγομένη «Νέα Δημοκρατία». Στὸ ἐξωτερικὸ ἡ ἀποτυχία τοῦ Καραμανλῆ, κατὰ τὴν διαπὶστωσι ὅλου τοῦ σοβαροῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆ ςχώρας, ὑπῆρξε κλασικῆς μορφῆς σ' ὅλους τοὺς τομεῖς. Διεθνῶς κάτω ἀπὸ τὴν ἀλλοπρσαλλῆ καὶ φανερὰ συνοδοιπορικὴ πορεὶα του, ἡ Ἑλλὰς κατωρθῶση νὰ μὴ ἐμπνέη πιὰ καμμιὰ ἐμπιστοσύνη στὸν Δυτικοευρωπαϊκό, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀμερικανικὸ χῶρο. Κι' αὐτὸς μὲ τοὺς κεκράχτες του δὲν ἔπαυσε νὰ παρουσιάζῃ τὴν κατάστασι ρόδινη μ' ἕναν ἀκατανίκητο ναρκισσισμὸ καὶ μὲ παραχάραξι τῆς ἀλήθειας, ποὺ μὲ πεῖσμα ἀποσιώπησε ἀπὸ τὸν τάχα... κυρίαρχο Λαό μας.

Ξαφνικὰ καὶ μέσα στὸν οἰκονομικὸ κατήφορ οποὺ ὡδηγήθηκε ἡ χώρα, σκέφθηκε μὲ τὴν ἴδια κι' ἀδιόρθωτη πονηρὶα νὰ αἰφνιδιάση τὸν Λαὸ πάλι καὶ πρὶν περάση ἡ τετραετία τῆς Βουλῆς τὴν διέλυσε μὲ δικαιολογία γιὰ τὴν πρωΐμη διάλυσί της, τὴν ὁποὶα κανεὶς ἔντιμος καὶ σοβαρὸς ἄνθρωπο ςἐννοεῖ, καὶ προκήρυξε τὲς ἐκλογὲς γιὰ τὴν 20ὴ Νοεμβρου 1977. Φοβόταν μήπως ὀργανωθῆ ὁ Ἐθνικιστικὸς Λαὸς τῆς Ἑλλάδος σὲ κόμμα ἐθνικιστικὸ ἢ μᾶλλον ἔβλεπε τὸ καζάνι ποὺ ἔβραζε καί κόχλαζε, διότι ὁ βίος του εἶχε καταντήσει ζωὴ δούλου στὰ χέρια τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῶν συνοδοιπόρων μὲ τὴν συγκατάθεσι καὶ τὴν καλλιέργεια, ποὺ εἶχε κάνει αὐτός, ὁ Κ. Καραμανλῆς, ποὺ θυμόταν τὸ ἀπαίσιο γι' αὐτὸν 31,7% τῶν ψήφων τοῦ δημοψηφίσματος.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἑπόμενο φύλλο)

ΓΕΩΡΓ ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙ ΘΕΣΙΝ ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

κ. Καραμανλῆ, ἀπέρριψες ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος τὸ προταθκν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Χάρτιγκ Σύνταγμα Ράντκλιφ; Διατὶ, πῶς καὶ ὑπὸ τίνος πιεσθεὶς ἐδέχθης ἀντ' αὐτοῦ τὰς συμφωνίας Ζυρίχης — Λονδίνου, διακηρύξας ἐντὸς τῆς Βουλῆς μετὰ τὴν ὑπογραφήν των ὡς «εὐτυχεστέραν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς των» δημοσίᾳ καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων; Καὶ μόνον διὰ τῶν μυστηριακῶν αὐτῶν πράξεων σου δὲν ἀποδεικνύεις ὅτι εἶσαι ὁ πλέον ἀπρσφορος πολιτικὸς διὰ νὰ κυβερνήσης ὄχι τὴν Ἑλλάδα μας ἀλλ' οὔτε κἂν μικρὸν, ἄγονον, ἔρημον καὶ ἀκατοίκητον βράχον ὁπουδήποτε τῆς Οἰκουμένης κείμενον, ἂν ὄχι καὶ παρέδωσες τὸν Ἑλληνικὸν τότε πληθυσμὸν τῆς Μεγαλονήσου, τὸν ὁποῖον παρέδωσες λεῖαν εἰς τὸν βάαρβαρον κατακτητήν, ὅστις καθ' ὅλην τὴν σταδιοδρομὶαν του ἀνὰ τοὺς αἰῶνας δὲν ἔχει νὰ ἐπιδεῖξῃ παρὰ μόνον τὸν ὄλεθρον πανταχοῦ, ὅπου ἡ ἀπανθρωπὶα του ὡδήγησε τὰ βήματά του, τὴν θηριῶδη ἐξὸντωσιν ἐκ θεμελὶν ὁλοκλήρων λαῶν, τὴν κτηνῶδη ἀτὶμωσιν θηλυκῶν ἀνθρώπων, τὴν διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ἐξαφάνισιν ἀπεράντων ἐκτάσεων κατοικουμένων κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν ὀρδῶν του, τὸ φρικαλέον παιδομάζωμά του καὶ τοιαύτας βιβλικὰς καταστροφάς; Εἰπὲ εἰς τὴν Βουλὴν ἂν ταῦτα εἶναι ὡμὴ πραγματικὸτης ἢ ὄχι. Δὲν εἶναι ταῦτα, κ. Καραμανλῆ, ἀσήμαντος παρελθοντολογία. Εἶναι ἡ οὐσὶα τοῦ σημεριτοῦ Κυπριακοῦ δράματος, τοῦ ὁποὶου τὸ φάσμα ζητεῖ τὸν ἔνοχον διὰ νὰ ρὶψῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἑκατομμὺρια λὶθους ἀναθέματος καὶ τὴν αἰωνὶαν κατάραν του. Τὸ πένθιμον τοῦτο φάσμα πρὸς σὲ στρέφει τὰ ὀργὶλα βλέμματά του, ἐσὲ θεωρεῖ ὡς πρῶτον πάντων ἔνοχον καὶ ὑπόλογον διὰ νὰ δώσης μὶαν ἡμέραν δὶκην διὰ τὰ ἐπελθόντα καὶ σχεδιαζὸμενα δεινὰ ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνθρώπων Ἑλλήνων».

Αὐτὰ ἔπρεπε, ἠδύνατο καὶ ἀνεμένετο νὰ εἴπῃ πρὸς τὸν κ. Καραμανλῆν ἡ ἀξιωματικὴ ἀντιπολὶτευσις. Δέν τὸ ἔπραξε. Μήπως δὲν συνέβη νὰ πληροφορηθῆ ποτὲ ἢ δὲν ἐνθυμεῖται τὰ συνταρακτικὰ ἐκεῖνα γεγονὸτα ἢ τὰ ἐγνὼριζε καὶ τ' ἀπεσιὼπησε διὰ λόγους... σκοπιμὸτητος ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἴδιον;

Καὶ ἡ πολυθρύλητος αὕτη συζήτησις ἔλαβε μορφὴν χαριτολογιῶν, διὰ νὰ καταλήξῃ ὁ κ. Παπανδρέου νὰ εἴπῃ: «Ἐν πάσῃ περιπτὼσει εὔχομαι εἰλικρινῶς νὰ ἀποδειχθοῦν οἱ ἰσχυρισμοὶ καὶ φόβοι μου ἐπὶ τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς ἀστήρικτοι».

Οὕτως ἀδόξως ἔληξε ἡ συζήτησις μεταξὺ τοῦ κ. Καραμανλῆ, ἀναγνὼσαντος τὰς προγραμματικάς του δηλὼσεις, καὶ τοῦ εἰς αὐτὰς ἀπαντήσαντος ἀρχηγοῦ τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Τὶ ὅμως διάφορο ἠδύνατο νὰ ἀναμένη τις προκειμένης μιᾶς δημοσὶας συζητήσεως μεταξὺ ἑνὸς αὐτομὸλου καὶ ἐξωμότου πολιτικοῦ, ὡς εἶναι ὁ κ. Καραμανλῆς, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἑνὸς ἀπαρνηθέντος τὴν πατρίδα του ἐν ὥρᾳ πολέμου, τὴν Ἑλλάδα;

Τὴν τοιαύτην προσυμπεφωνημένην κατὰ πᾶσαν πιθανὸτητα δημοσὶαν συζήτησιν δύναταὶ τις νὰ παρομοιάση πρὸς τὰ ἄφωνα πλὴν παμπόνηρα βλέμματα, τὰ ὁποῖα εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀρχαὶας Ρὼμης ἀντήλλασσον συναντὼμενοι δύο οἰωνοσκόποι τῆς ἐποχῆς. Βλέμματα τὰ ὁποῖα ἐσήμαινον: «Συνεννοούμεθα. Εἴμεθα καὶ οἱ δύό μας... κατεργαρέοι».

Ἰδοὺ ὁ ἀναδειχθεὶς ἐκ νέου ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους. Ἰδοὺ καὶ ὁ μέλλων, ὡς λέγεται, διάδοχός του. Μὲ ὑγεὶαν καὶ χαράν των, οὕτως ἔδοξε τῷ Ἑλληνικῷ Λαῷ. Εἶναι ἡ μοῖρα τόυ, μοῖρα ἀνθρώπου ἐν νάρκῃ βαθείᾳ κοιμωμένου, ὅστις ἐὰν κάποτε ἀφυπνισθῆ καὶ ζητήσῃ τὰ πραγματικὰ του δικαιὼματα θὰ πατάξῃ ὅπως πρέπει τοὺς δολίους ἰνστρούχτοράς του.

Συγχαρητήρια ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΡΧΗΓΩΝ, ΟΠΛΑΡΧΗΓΩΝ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Τό Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἀνωτέρω ὀγανώσεως θεωρεῖ ἱερόν 'της καθῆκον νά συγχαρῆ ὁλοθέρμως τοὺς ἀγωνιστὰς ἁπάσης Ἑλλάδος διὰ τὴν Ἐθνικήν των ἐκδήλωσιν ἥτις εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐκ τῶν κάτω ἐξέγερσιν τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς τριετοῦς διοικήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία εἶχε ἀποτύχει παταγωδῶς εἰς 'ὅλους τοὺς τομεῖς ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς.

Ἡ ἐξέγερση ταύτη τοῦ λαοῦ μὲ πρωταγωνιστὰς τοὺς πραγματικοὺς Ἐθνικόφρονας ἀγωνιστὰς 'τῆς ἀνωτέρω ὀργανώσεως ἰδιαιτέρως τιμᾶ ὄχι μόνο αὐτοὺς ἀλλὰ καὶ τὸ Πανελλήνιον διότι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος μας λαὸς ἐξεγέρθη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Παρὰ τὸ ἀτυχὲς ἀποτέλεσμα διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους οἱ ἀπαρτίσαντες τὴν «Ἐθνικὴν Παράταξιν» πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανοι διότι ἤδη ἀρχίζει ὁ πραγματικὸς ἀγὼν μὲ πλήρη πεποίθησιν ὅτι τό ἀποτέλεσμα θά εἶναι θρίαμβος, καλοῦνται δὲ ἅπαντες οἱ ἀγωνισταὶ καὶ οἱ Ἐθνικιόφρονες Ἕλληνες εἰς προσεχεῖς νέας ἐκδηλώσεις διὰ νὰ ἴδωμεν καί πάλιν τὴν ἀθάνατον Ἑλλάδα μας «σεβαστὴν εἰς τοὺς φίλους καί τρομερὰν εἰς τοὺς ἐχθρούς».

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Μία ἀπὸ τὶς δύο θεομηνίες ποὺ μαστίζουν τὴν Ἑλλάδα

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

(Ὁμιλεῖ ὁ Ἀ. Παπανδρέου πρὸς τὸν Λαόν μας περὶ Σοσιαλισμοῦ διαφόρων εἰδῶν καὶ μορφῶν. Δὲν προσδιορίζει ὅμως ἐν λεπτομερεία, πῶς ἐννοεῖ γενικῶς τὴν ἔννοια καὶ τὴν δομὴν τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ εἰδικώτερον τοῦ εἰδικοῦ του Σοσιαλισμοῦ.

Τὸν ἐρωτὼμεν τιμίως καὶ μὲ εἰλικρίνειαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς:

1ον) Γνωρίζουν ἄραγε αὐτοὶ ἀκόμη οἱ 'διανοούμενοι ἐκ τῶν σήμερον στενῶν συνεργατῶν του ποῖα εἶναι γενικῶς ἡ ἔννοια καὶ τό περιεχόμενο τοῦ λεγομένου σοσιαλισμοῦ, τὸν ὁποῖον πιστεύει καί ἀναμασᾶ ὡς Ἀμερικανικὴν τσίκλαν;

Ἡμεῖς εἰλικρινῶς πιστεύομεν, ὅτι ΟΧΙ. Δὲν γνωρίζουν. Ἀλλ' ἂν αὐτοὶ δὲν τὸν γνωρίζουν, πῶς δύναται νὰ τὸν γνωρίζῃ ὁ Λαός, ὁ ὁποῖος τὸν ἐψήφισε καὶ κατέστησε τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἀξιωματικὴν 'ἀντιπολίτευσιν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς παροδίας τῶν ἐκλογῶν τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1977;

Ἡμεῖς σοβαρολογοῦμεν ὅταν γράφομεν ὅσα ἰσχυριζόμεθα, ἐνῶ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημοκοπῆ μὲ περίγραπτον θρασίτητα καὶ ἀσέβειαν πρὸς τὸν Λαόν, πρὸς τὸν 'ὁποῖον ἀπευθύνεται καὶ τὸν ὁποῖον προσπαθεῖ ἐξ ἀμαθείας καὶ νοσηρὰς δοξομανίας νὰ ὁδηγήσῃ κατά κρημνῶν χωρὶς δισταγμόν.

Πρῶτος ὅστις ἐν Ἀγγλία ἠθέλησεν ἐξ ἰδεαλισμοῦ, βεβαίως νοσηροῦ, νὰ ἐφαρμόσῃ ἀρχὰς σοσιαλισμοῦ ὑπῆρξεν ὁ ἐργοστασιάρχης ΟΟΥΕΝ καταστήσας τοὺς ἐργάτας του συνεταίρους εἰς τὴν ἐπιχείρησίν του. Κατεστράφη ἐκ θεμελίων. 'Ανεχώρησεν εἰς Ἀμερικήν, ὅπου κατώρθωσε νὰ δημουργήσῃ νέον ἐργοστάσιον. Ἐκεῖ καὶ πάλιν ἐδοκίμασε τό ἐν Ἀγγλία πείραμά του. Κατεστράφη ὁμοίως καὶ ἀπέθανεν πάμπτωχος.

ἀπὸ Κυβέρνησιν σοσιαλιστικὴν, εὐ

Ἡ Ἀγγλία ὀσάκις ἐκυβερνήθη ρέθη ἐνώπιον οἰκονομικῆς ὀπισθοδρομήσεως μὲ κλονιζομένην οἰκονομίν καὶ διαθίωσιν τοῦ Λαοῦ της ἐν στερήσει. Ὅπως ὅμως διακηρύσε ὁ κ. Παπανδρέου, τὸν σοσιαλισμόν του συμπλέοντα πρὸς ἰδεολογίαν Ἐθνικήν, πολὺ ὁμοιάζει πρὸς τὸν Ἐθνικοσοσιαλισμὸν τοῦ Ἀδόλφου Χίτλερ. Ἂς τὸ εἴπῃ σαφέστερον, ἂν οὕτω περίπου ἐννοεῖ τὸν σοσιαλισμόν του, διὰ νὰ γνωρίζει ὁ Λαός μας περὶ τίνος πρόκειται.

2ον) Μὲ ποῖα πρακτικὰ καὶ δεκτικὰ ἐφαρμογῆς σοσιαλιστικὰ μέτρα νομίζει ὁ κ. Παπανδρέου, ὅτι θὰ ἐπετύχῃ τὰς σοσιαλιστικάς πρὸς τὸν Λαὸν ἐπαγγελίας του, διὰ τῶν ὁποίων θά φυτρώσῃ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου ἕνας κοινωνικός εὐλογημένος Παράδεισος;

Διὰ βαρεία, λέγει, φορολογίας τῶν μεγάλων κεφαλαιοκρατικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπενδυτικῶν κεφαλαίων καί τοιαῦτα χαρμόσυνα καὶ διὰ λόγων μόνον εὐκόλων ἐφαρμόσιμα. Θὰ φορολογήσῃ π.χ. τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ μερικῶν 'μεγάλων συγκροτημάτων ἐργοστασίων, ὡς ἡ «Χαλυδουργική». Ἂν ὅμως αἱ ναυτιλιακαὶ ἐπιχειρήσεις τῶν ἐφοπλιστῶν, εὑρισκόμεναι αἴφνης ἐνώπιον ἐξοντωτικῶν φορολογιῶν ὁδηγήσουν τὴν ναυτιλίαν των εἰς ἄλλα κράτη; Τότε τὶ θὰ εὕρῃ νὰ φορολογήσῃ ὁ εὐφυής; Καὶ ἂν αἱ ἐπιχειρήσεις μεγάλων ὁπωσδήποτε συγκροτημάτων ἐργοστασίων, ἀναγκασθοῦν νὰ κλείσουν τὰς ἐπιχειρήσεις των; Τότε τί γίνεται; Κατὰ τίνα ἐποχὴν ὁ μεγαλοεπιχειρηματίας Λαναρᾶς εὑρεθεὶς πρὸ ἐξοντωτικῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐργατῶν του ἀπιτησάντων αὐξήσεις τῶν ἡμερομισθίων των ἐγκατέλειψε τὴν ἐπιχείρησίν του εἰς χεῖρας τῶν ἐργατῶν του. Μετά τρεῖς ὅμως, μῆνας, ἐκλήθη παρά τῶν ἰδίων τῶν ἐργατῶν του νά ἐπανέλθῃ καὶ ἀναλάβῃ αὐτός τὴν ἐπιχείρησίν του. Ἐπέστρεψε καί 'τὴν ἀνέλαβε.

Αὐτὰ καὶ ἄλλα παρόμοια ἔλαβε ποτέ ὑπ' ὄψιν του ὁ εὐφυὴς καθηγητὴς τῆς Πολ. Οἰκονομίας τῆς Ἀμερικῆς.

Δι' αὐτῶν δὲν ἐνοοῦμεν ὅμως νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν Νέαν Δημοκρατίαν καὶ τὸν ἀρχηγόν της.

Δύο θεομηνίας ἔχομεν εἰς τὸν τόπον μας. Τὴν θεομηνίαν τοῦ ἐξωμότου κ. Καραμανλῆ κα τὴν θεομηνίαν τοῦ ἀπαρνηθέντος τὴν Πατρίδα του. Ἀ. Παπανδρέου. Ζητοῦμεν ἁπλῶς τὴν Ἑλλάδα μας, τὴν Ἐθνικόφρονα Ἑλλάδα μας. Αὐτὴν ἀναζητοῦμεν.

ΝΕΜΕΣΙΣ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
Ἐκδότης — Διευθυντὴς
ΓΕΩΡ. ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Σατωβριάνδρου 22
Ἀθῆναι Τ.Τ. 102
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΑΡΒΕΛΑΣ
Πινδάρου 11 Ἁγία Μαρίνα
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐσωτερικοῦ Δρχ. 200
Ἑταιριῶν, Δήμων, Ὀργανισμῶν, Ν.Π.Δ.Δ., Τραπεζῶν » 500
Ἐξωτερικοῦ Εὐρώπης:
Ἰταλίας 670 λιρ. Ἰταλίας
36 Γερμαν. Μάρκα
45 Ἑλβ. φράγκα
58 Γαλλ. φράγκα
4 Λίραι Ἀγγλίας
Κύπρου: 2 λίραι
Ἀμερικῆς, Καναδᾶ, Αὐστραλίας, Ἀσίας: Δολλάρια 20
Ἐπιστολαί, χειρόγραφα κλπ. δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Ἐπιστολαί, Ἐπιταγαί, κ. Γεὼργιον Τριαντόπουλον Σατωβριάνδου 22 Ἀθῆναι Τ. Τ. 102

Ἡ λογοκριόια τῆς ὁμιλίας τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Μπάλκου δὲν προεκάλεσε

ΟΥΤΕ ΓΑΤΑ, ΟΥΤΕ ΖΗΜΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΝ Δ. ΤΑΞΕΩΣ

Μεγάλο πρᾶγμα ἡ παραίτησις ἀπὸ τὸ χαρτοφυλάκιο!!

Ἀποροῦμεν καὶ πιστεύομεν εἰλικρινῶς, ὅτι ὁ «Ἐλεύθερος κόσμος» ματαίως συνεχίζει καὶ μάλιστα μὲ αὔξουσαν ἔμφασιν τὸν διάλογον, τὸν ὁποῖον δικαίως κατ' ἀρχὴν ἤνοιξεν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς λογοκρισίας, τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἀήθως ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε δημοσία ὁ νέος Ὑπουργὸς τῆς Ἀσφαλείας κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἐπετείου τῶν Δεκεμβριανῶν καὶ εἰδικώτερον τ

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΣΠΥΡ. ΘΕΟΤΟΚΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀργὰ τὴν νύκτα τῆς Πέμπτης, κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλήν, ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Σπ. Θεοτόκην, κοινοβουλευτικὸν ἐκπρόσωπον τῆς «Ἐθνικῆς Παρατάξεως».

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰ κύρια σημεῖα τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Θεοτόκη:

«Κύριοι βουλευταί, ὁ πρὸ ὀλίγου ἀγορεύσας ἐνώπιον ἡμῶν (σ.σ.: ὁ ὑπουργὸς Προεδρίας κ. Κων. Στεφανόπουλος) σᾶς ἀνέπτυξε ὄχι μόνον πολιτικὰς σκέψεις, ἀλλὰ καὶ ὡρισμένας πολιτικὰς φιλοσοφίας. Ἡ ἀγόρευσ ς του ὑπῆρξε πράγματι ἀρίστη. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς πτέρυγας τοῦ ΠΑΣΟΚ". Ἀλλὰ ἡ ἀγόρευσις αὐτὴ παρὰ τὴν ἐκλεκτή της ποιότητα δὲν ἤλλαξε τὴν μορφὴν τῆς συζητήσεως.

Ἡ συζήτησις κ. Βουλευταί, τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως ἐξῆλθε τοῦ προορισμοῦ της. Διότι ὁ μὲν κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως διὰ μακρῶν ἀνέπτυξε τί θὰ κάνη μέ, πολλοὺς πλατυασμοὺς καὶ συνέδεσε ἀναμφιβόλως κατὰ τὴν οὐσίαν τὴν παρελθοῦσαν Ζετίαν τῆς διακυβερνήσεως του καὶ τὴν σημερινὴν πολιτικὴν κατάστασιν.

Ἀντιστρόφως ὁ κύριος ἀρχηγὸς τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως, ἀγορεύσας καὶ αὐτὸς μὲ πλήρη ἐπιστημονικότητα, τὴν ὁποίαν ἄλλωστε διαθέτει, ἦλθεν εἰς τὸ βῆμα, ὄχι μόνον κάνων κριτικὴν τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀνέπτυξε καὶ τὸ ἰδικόν του πρόγραμμα. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ἀξιότιμοι κ. συνάδελφοι, νομίζω ὅτι δικαιοῦμαι νὰ εἴπω ὅτι ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων ἐξέφυγε τοῦ προορισμοῦ της, ὁ ὁποῖος προορισμὸς ἦτο νὰ ἀκουσθῇ ἡ ἀντιπολίτευσις κρίνουσα, ἐπικρίνουσα ἢ βραβεύουσα τὰς ἀπόψεις τῆς κυβερνήσεως.

Ὑπῆρξε ἀναμφισβητήτως, κ. βουλευταί, κοινὴ ἀναγνώρισις, ὅτι ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία πάσχη ἀπὸ πληθωρισμόν. Καὶ εἶναι ἀνάγκη ἅπαξ διὰ πάντος νὰ σταματήση αὐτὴ ἡ ἐπανειλημμένως προβαλλομένη σύγκρισις, ὅτι τάχα ἡ ἑλληνικὴ κατάστασις εἶναι καλυτέρα τῶν ἄλλων χωρῶν. Ἐμέ, κ. βουλευταί, δὲν μὲ ἐνδιαφέρει τί συμβαίνει εἰς ἄλλας χώρας ἐκεῖ δὲν ἐπηρεάζουν ἀποφασιστικῶς αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν εἰς τὸν τόπον μας. Ἐμέ, μὲ ἐνδιαφέρει ἡ πορεία τῆς οἰκονομίας κρινομένη ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

Ὅπως γνωρίζετε πάντες ὁ ταμίας τοῦ Δημοσίου εἶναι Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκαταβάλλει χρήματα εἰς τὸ Δημόσιον. Ὑποτίθεται ὅτι ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων θὰ καλυφθῇ αὐτὴ ἡ προκαταβολή. Ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτεται δημιουργεῖται ἄνοιγμα πληθωρικόν. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον τόσον ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ οἰκονομικοὶ αὐτῆς παράγοντες, ὅσον καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἔπρεπε νὰ ἐντοπίσουν τὰς πληθωρικὰς πιέσεις, προερχομένας ἀπὸ τὴν τιμὴ τῆς ἐργασίας. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἀξιώση καὶ νὰ ζητήση ἀπὸ τὸν κ. πρωθυπουργὸν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως, νὰ μᾶς εἴπη τί μέτρα καὶ τί σκέψεις ἔχει ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ περιορίση τὰ ἀνοίγματα τὰ παθητικὰ τῶν δημοσίων διαχειρίσεων, ὥστε ἐκεῖθεν νὰ ἐπέλθη ἡ πρώτη ἀφετηρία περιορισμοῦ τῶν πληθωριστικῶν πιέσεων.

Ἀλλὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἡ ἐπανειλημμένως προβαλλομένη σύγκρισις, ὅτι τάχα ἡ ἑλληνικὴ κατάστασις εἶναι καλυτέρα τῶν ἄλλων χωρῶν. Ἐμέ, κ. βουλευταί, δὲν μὲ ἐνδιαφέρει τί συμβαίνει εἰς ἄλλας χώρας ἐκεῖ δὲν ἐπηρεάζουν ἀποφασιστικῶς αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν εἰς τὸν τόπον μας. Ἐμέ, μὲ ἐνδιαφέρει ἡ πορεία τῆς οἰκονομίας κρινομένη ἀπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος.

Ὅπως γνωρίζετε πάντες ὁ ταμίας τοῦ Δημοσίου εἶναι Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκαταβάλλει χρήματα εἰς τὸ Δημόσιον. Ὑποτίθεται ὅτι ἐκ τῶν τακτικῶν ἐσόδων θὰ καλυφθῇ αὐτὴ ἡ προκαταβολή. Ἐφ' ὅσον δὲν καλύπτεται δημιουργεῖται ἄνοιγμα πληθωρικόν. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον τόσον ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ οἱ οἰκονομικοὶ αὐτῆς παράγοντες, ὅσον καὶ ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως δὲν ἔπρεπε νὰ ἐντοπίσουν τὰς πληθωρικὰς πιέσεις, προερχομένας ἀπὸ τὴν τιμὴ τῆς ἐργασίας. Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἀξιώση καὶ νὰ ζητήση ἀπὸ τὸν κ. πρωθυπουργὸν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς μείζονος ἀντιπολιτεύσεως, νὰ μᾶς εἴπη τί μέτρα καὶ τί σκέψεις ἔχει ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ περιορίση τὰ ἀνοίγματα τὰ παθητικὰ τῶν δημοσίων διαχειρίσεων, ὥστε ἐκεῖθεν νὰ ἐπέλθη ἡ πρώτη ἀφετηρία περιορισμοῦ τῶν πληθωριστικῶν πιέσεων.

Ἀς ὁμιλήσωμεν, ὅμως, ὀλίγον καὶ πέραν τοῦ θέματος τοῦ τίνι τρόπῳ εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων. Μόνον, κύριοι βουλευταί, διὰ τῆς πραγματικῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς. Μὴ πλανᾶσθε, ἄνευ τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βελτιωθῇ τὸ ἐπίπεδον τῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων. Δὲν μοιράζει κανεὶς ὅ,τι δὲν ὑπάρχει. Πρέπει πρῶτα νὰ ὑπάρξῃ διὰ νὰ δύναται τότε νὰ μοιράση. Καὶ διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἐπένδυσις. Διότι ἄνευ ἐπενδύσεων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προχωρήση ἡ ἐξέλιξις τῆς οἰκονομίας.

Ἡ πτέρυξ ἐδῶ πιστεύει εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸ πολίτευμα καὶ ἡ πτέρυξ ἐκεῖ — καὶ δὲν ἐννοῶ τὸ ΠΑΣΟΚ — μεταχειρίζεται τὸ κοινοβουλευτικὸ πολίτευμα διὰ νὰ φθάση εἰς ἄλλα ἀποτελέσματα. Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς ἄλλους θεσμούς. Καὶ εἰς τοὺς ἄλλους αὐτοὺς θεσμοὺς. ἔν τινι μέτρῳ συναντᾶται καὶ τὸ ΠΑΣΟΚ, διότι ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ ΠΑΣΟΚ, κατὰ τὴν ἀποψινήν του ἀγόρευσιν δὲν παρέλειψε νὰ μᾶς δώσῃ νὰ καταλάβωμεν ὅτι προχωρεῖ τὸ ΠΑΣΟΚ εἰς συγκεκριμένην ἐθνικοποίησιν μεγάλων κλάδων καὶ παραγωγῆς. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δικαιοῦμαι νὰ ὑπενθυμίσω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ εὑρίσκεται εἰς ἀπόλυτον εὐθυγράμμισιν μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας τὸν λεγόμενον «κοινὸν προγραμματισμόν», ὅπου οἱ σοσιαλισταὶ εὑρίσκονται ἐν πλήρει συμφωνίᾳ μὲ τοὺς κομμουνιστάς. Ἄρα, δικαιοῦμαι νὰ εἴπω, ὅπως ἐτόνισε καὶ ὁ πρόεδρος κ. Κανελλόπουλος, ὅτι ὑπερβαίνει τὸ ΠΑΣΟΚ τὰ ὅρια τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας, προχωρεῖ πάρα πέρα καὶ δὲν ἔχει κανένα δισταγμὸν νὰ συναντηθῇ μὲ τοὺς ἀρνητὰς τῆς Δημοκρατίας.

ΠΩΣ ΘΑ ΒΕΛΤΙΩΘΗ ΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Καὶ ἡ ἐπένδυσις αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἐπάρκής, ἐὰν ἐντοπίζεται μόνον εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ ἑλληνικόν. Πρέπει νὰ λοιαν τὸ ἑλληνικόν. Πρέπει νὰ ἐμπνεύσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ μέλον τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου, εἰς τὸ μέλλον τῆς κοινωνικῆς πορείας τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ ὑπάρξῃ δυνατότης εἰς δημοκρατικὰ καὶ κοινωνικὰ πλαίσια, τῆς ἐπανόδου τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐπενδυτικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὰ τελευταῖα χρόνια ἀνεξαρτήτως τῶν διαβεβαιώσεων τῆς κυβερνήσεως ἔλειψε ἀπὸ τὸ νὰ κάμῃ τὴν παρουσία του ἐνταῦθα.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑΤΟ

Καὶ ἂς ἔλθωμεν εἰς ὡρισμένα θέματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Κύριοι βουλευταί, θὰ προσπαθήσω, ὅσον τὸ δυνατὸν σαφέστερα, νὰ ἁπλοποιήσω ὡρισμένας σκέψεις μου. Ἐρώτημα πρῶτον, ὑπάρχει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα θέμα ἀμύνης; Καὶ ἡ ἀπάντησις εἶναι καταφατική. Τεκμαίρεται ἀπ' ὅ,τι γίνεται καὶ εἰς τὰ δύο συγκροτήματα. Καὶ εἰς τὸ κομμουνιστικὸν συγρότημα, δηλαδὴ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ εἰς τοὺς συμμάχους της καὶ ἀπὸ πλευρᾶς τοῦ δημοκρατικοῦ κόσμου, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Ἀμερικὴν. Ὑπάρχει θέμα ἀμύνης, διότι εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ παρουσιάζετο ὁ δημοκρατικὸς κόσμος τῆς Δύσεως ὡς ἄοπλος, εἶναι βέβαιον καὶ δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ ἄοπλον μέρος τοῦ ἐλευθέρου δημοκρατικοῦ κόσμου θὰ ἄνοιγε τὰς ὀρέξεις τοῦ ἄλλου συγκροτήματος.

Ὑπάρχει, λοιπόν, θέμα ἀμύνης, ἀμύνης τοῦ ἐλευθέρου κόσμου ἔναντι τῆς κατακτήσεως ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά. Ἔναντι αὐτῆς τῆς πραγματικότητος, ποὺ εὑρίσκεται ἡ Ἑλλάς; Ἀντιλαμβάνεται ὅτι τὸ θέμα ἀμύνης τὴν θίγει, ναί ἢ οὔ; Ἐγὼ πιστεύω, ὅτι τὸ ἀντιλαμβάνεται ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἂν τοῦτο εἶναι ἀκριβές, τότε εἶναι βέβαιον, ὅτι εἰς τὰ συγκροτήματα αὐτὰ τοῦ Δυτικοῦ κόσμου, ὄχι μόνο ἔχει θέσιν ἡ Ἑλλάς, ἀλλὰ ἔχει καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἶναι στενώτατα συνδεδεμένη μὲ αὐτὰ τὰ συγκροτήματα καὶ συγκεκριμένα μέ τὸ ΝΑΤΟ. Διότι, κ. βουλευταί, τὰς συμμαχίας κανεὶς δὲν τὰς ἐμπαίζει, διότι ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ τὰς ἐπικαλεσθῇ καὶ τὰς ἔχει ἐμπαίξει δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὰς ἀνεύρῃ.

Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτήν, ἐγὼ πιστεύω, ὅτι ὑπῆρξε λάθος τῆς κυβερνήσεως ἡ ἀποχώρησις ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ, διὰ λόγους πικρίας καὶ συναισθηματισμοῦ. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ἦτο ὀρθὴ ἡ πολιτική, κ. Βουλευταί, ἔπρεπεν ἡ Ἑλλὰς νὰ συγκαλέση τὸ Συμβούλιο τοῦ ΝΑΤΟ, νὰ παραστῇ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς, νὰ καταγγεελθῇ ὅτι ὑποπτευόμεθα, ἐπὶ τῶν βάσεων συγκεκριμένων, τὴν ὕπαρξιν συμμετοχῆς των εἰς τὴν ἐμπλοκὴν τοῦ Κυπριακοῦ. Ἀντ' αὐτοῦ ἡ Ἑλλὰς ἀπεχώρησε, χωρὶς ἀνταλλάγματα, χωρὶς νὰ ἐνημερώση, χωρὶς νὰ κατηγορήση καὶ εὑρέθη σήμερον ἐκτὸς τοῦ νυμφῶνος τῆς Συμμαχίας εἰς ἰδλάδην, κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην, τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἂν ἀντιστρόφως εἶχε καλέσει τὸ Συμβούλιο τῆς Συμμαχίας, εἶχε προβάλλει τὰς ἀξιώσεις, παρόντος καὶ τοῦ τότε ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ κ. Κίσινγκερ, θὰ ἦτο διάφορος ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῶν κρισίμων προβλημάτων της καὶ συγκεκριμένα τοῦ Κυπριακοῦ.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Καὶ ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ δὲν θὰ διστάσω νὰ εἴπω, κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην, ὅτι τὸ πρόβλημα αὐτό, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἰδιότυπον, ἔχει μία εἰδικὴ μορφή. Ὑπῆρξε μία σύγκρουσις Ἑλλήνων καὶ Τούρκων θεωρητικῶς καὶ πραγματικῶς ἑνὸς ἀνεξαρτήτου κράτους μέλους τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἀλλὰ ὑπῆρξε σύγκρουσις Ἑλλήνων καὶ Τούρκων καὶ ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἠθικὴ ὑποχρέωσις καὶ πολιτικὸν συμφέρον ἦτο, ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀναλάβῃ εὐθέως εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ΝΑΤΟ τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων της, ἔναντι τῆς Τουρκίας. Θὰ ἔπρεπε δηλαδὴ ἡ Ἑλλὰς νὰ συγκαλέση τὸ Συμβούλιον καὶ νὰ πῇ: «Κύριοι ἐδῶ εἴμαστε σύμμαχοι. Οἱ σύμμαχοι μᾶς ἐπετέθησαν. Ἐμεῖς ὑπέστημεν ὡρισμένας συμφοράς, ἐκ τῆς αἰτίας αὐτῆς καὶ πρέπει ἡ Συμμαχία νὰ ξεκαθαρίση ἂν ναὶ ἢ ὄχι θὰ ὑποστηριχθῇ ἡ ἔννοια τῆς συμμαχικῆς ἀλληλεγγύης, ἢ ἂν ἡ Συμμαχία εἶναι ἁπλούσταται μία λέξις κενὴ περιεχομένου». Δὲν ἔπραξεν ὅμως αὐτὸ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ συμφωνοῦν αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις. Ἡ μὲν κυβέρνησις καὶ μαλακώτερα, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις ἐντονώτερα, ὅπως εἶναι ἄλλωστε φυσικό, νὰ θεωρῇ καὶ νὰ ὑπογραμμίζῃ τὴν εὐθύνη τῶν ΗΠΑ εἰς τὰ γενόμενα τότε. Ἀλλὰ ἐγὼ θὰ εἴπω ἀπὸ τὸ βῆμα αὐτό, ὅτι ἀνεξαρτήτως τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος, ποὺ εἶναι ἑπομένως καὶ μὲ τὴν ἡγεσίᾳ τῆς Δύσεως, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὰ ὅσα συνέβησαν τὸ 1974, ἂν θέλετε ἀφοροῦν τὴν κυβέρνησιν τῶν ΗΠΑ. Οὐδαμόθεν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς ἦτο σύμφωνος, ἂν τυχὸν ὑποθέσωμεν ὅτι ἀποδεικνύοντο ὡς ἀληθῆ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς εὐθύνης τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως. Καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρξουν τινές, ποὺ τὴν εὐθύνην αὐτὴν τὴν πιστεύουν — ἐγὼ δὲν τὴν πιστεύω — διότι πιστεύω ὅτι πολλὰ εἶχαν συμβῆ, τὰ ὁποῖα καὶ ἀνεφέρθησαν ἀπόψε ἀπὸ τὸ βῆμα αὐτὸ καὶ εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτή, διὰ νὰ εἰδοποιηθοῦν καταλλήλως εἰς τὴν Κύπρον, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ κάποια ἀνωμαλία. Ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανῶν προῆλθεν ἡ εἰδοποίησις αὐτὴ καὶ ἀποδεικνύει, τουλάχιστον ὅτι δὲν ἐπεδιώκετο αὐτὴ ἡ ἐξέλιξις. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει, αὐτὸ εἶναι θέμα εὐθύνης τῆς κυβερνήσεως τῆς τότε καὶ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι θέμα τῆς κυβερνήσεως τῆς νῦν. Ἑπομένως σήμερα τὸ νὰ ἀνατρέχωμεν εἰς τὰ τότε συμβάντα, διὰ νὰ κατηγορήσωμεν τὴν ἀμερικανικὴν πολιτικὴν ἐν τῷ συνόλῳ καὶ χωρὶς νὰ κάνωμεν διαστολὴν τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ, αὐτὸ εἶναι μέγα πολιτικὸν σφάλμα καὶ τέτοια πολιτικὰ σφάλματα, ἀκόμη χειρότερα ἐγένοντο.

Δὲν ἠκούσθη ποτὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, κ. βουλευταί, οὔτε μία λέξις ὅταν τὸ ἀμερικανικὸ Κογκρέσσο ἐθέσπιζε τὸ «ἐμπάργκο» κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ἐπὶ τέλους, αὐτὸ τὸ «ἐμπάργκο», τὸ ἐπικαλούμεθα ἐμεῖς ὡς ὑποστήριξιν τῶν ἀπόψεων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν τούτοις οὐδὲ λέξις ἐξεφράσθη.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ

Πέραν αὐτῶν συνέβησαν καὶ ἄλλα ἀτυχήματα. Δὲν θὰ κρίνω τὸν ἀντιαμερικανισμὸν τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου ἐπὶ τρία χρόνια. Δὲν μὲ ἐνδιαφέρει, διότι ὁ Τύπος εἶναι ἐλεύθερος νὰ κάνη ὅτι θέλει. Ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ ἀφίσω ἀπαρατήρητο ὅτι, ἐνῷ εἴμεθα σύμμαχοι εἰς τὸ ΝΑΤΟ — καὶ τὸ λέγει καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ μάλιστα ἐπιμένει ἡ κυβέρνησις ὅτι εἶναι σύμμαχος μὲ ἰδιότυπον σχέσιν — ἐπέτρεψε ἀδιαμαρτύρητα εἰ στὰ λιμάνια τῆς Ἑλλάδος, μονάδες τοῦ ἀμερικανικοῦ Στόλου, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι εἶναι ὁ κύριος παράγων τῆς σταθερότητος εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ἷς τὸν κόσμο, νὰ ἀποδοκιμασθοῦν νὰ ἐκδιωχθοῦν ἀπὸ τὸ ἔδαφος τοῦ συμμάχου. Αὐτό, κ. βουλευταί, ὀνομάζεται, κατὰ διαφορετικὸν τρόπον, προσβολή τῆς σημαίας καὶ ἐὰν ἡ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἰσχύος της δὲν ὑπογραμμίζῃ τοιούτου εἴδους σφάλματα, ἡμεῖς πρέπει νὰ ἔχωμνε τὸ σθένος νὸ ἀντιλαμβανώμεθα τὰ ἐλαττώματα καὶ τὰ σφάλματα αὐτὰ. Δὲν γυρεύαμε, ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ μὴ δείξῃ τὴν πικρίαν του καὶ τὴν διαμαρτυρίαν του. Ἀλλὰ εἴχαμε τὴν ἀξίωσιν ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ δείξῃ ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν πρᾶξιν αὐτήν, διότι ἀντιτίθεται εἰς τὸ ἐθνικὸν συμφέρον τῆς χώρας.

Σφάλματα καὶ εἰς τὸ θέμα «Αἰγαῖον»

Καὶ ἔρχομαι τὼρα εἰς τὴν οὐσίαν τῶν προβλημάτων. Ἔρχομαι εἰς τὴν οὐσίαν τῶν διαφορῶν μας μὲ τὴν Τουρκίαν. Ἔχομεν τὸ θέμα τοῦ Αἰγαίου. Καὶ ἐκεῖ νομίζω ὅτι διέπραξεν σφάλματα χειρισμοῦ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις. Διότι ἐπὶ τέλους ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Χάγης ἀπὸ μᾶς προῆλθεν.

Πάει κανεὶς εἰς τὸ Δικαστήριο χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ θέμα; Ρὲν εἶμαι ἐγὼ ποὺ τὸ ὑπεστήριξα πρῶτος, τὸ ὑπεστήριξε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ἀλλὰ ἐμένα μοῦ ἀρέσει εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας νὰ ἀναγνωρίζω ὄχι μόνον τὴν ἱκανότητα τῶν ἀντιπάλων, ἀλλὰ καὶ τὰς ὀρθὰς των ἀντιλήψεις ὅπου ὑπάρχουν. Πολλὰ λοιπὸν τὰ λάθη.

Μπῆκαν μέσα καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Χάγης. Καὶ τί περίμεναν; Μήπως προσωρινὰ μέτρα τοῦ Εἰρηνοδικείου; Δὲν ἐφροντίσαμε νὰ ἔχουμε τὸ Συνυποσχετικὸ, τὸ ἀναγκαῖον διὰ νὰ ὑπάρξῃ κάποια ἐλπίς, ὅτι θὰ δύναται ν ἀπροχωρήση ἡ ὑπόθεσις. Ὑπάρχει ἄλλη διαδικασία διὰ νὰ δοκιμάσουμε νὰ διασφαλίσουμε τὰ ἀναγκαῖο, τὸ ἀναγκαιότατον Συνυποσχετικὸν, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως τὸ Δικαστήριον. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τὰ λάθη δὲν ἀλλαοῦν τὴν οὐσία. Ἡ οὐσία τοῦ προβλήματος, κύριοι βουλευταί, εἶναι ὅτι ἂν πράγματι ἀνήκομεν εἰς τὴν Δύσιν — κι' ἔτσι σκέπτεται ἡ κυβέρνησις — ἂν πραγματι εὑρισκόμεθα εἰς πλήρη ἰδεολογικὴν ἀντίθεσιν μὲ τὰ ὁλοκληρωτικὰ συστήματα τῆς Ἀριστερᾶς, ἐὰν πράγματι ἀντιλαμβανόμεθα μέχρι ποίου σημείου, ὅπως ὅπως εἶπεν καὶ ὁ κ. Κανελλόπουλος, ὑπερβαίνει τὸ ΠΑΣΟΚ τὰ ὅρια τῆς σοσιαλδημοκρατίας, τότε πρέπει νὰ εἴμεθα συνεπεῖς. Νὰσταματήσουμε τὴν θεωρία τῶν εἰδικῶν σχέσεων, διότι εἰδικαὶ σχέσεις δὲν θὰ γίννουν ποτὲ δεκταί, κ. βουλευταί, διότι ἀνοίγουν τὴν θύραν τῆς αἰτήσεως εἰδικῶν σχέσεων καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους συμμάχους. Καὶ εἶναι ἐκ τοῦ πονηροῦ ἡ προβολὴ τῆς ἀξιώσεως τῶν εἰδικῶν σχέσεων.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον, ἀξιότιμοι κ. συνάδελφοι, ἐγὼ πιστεύω καὶ ὑπεστήριξα καὶ δημοσία καὶ τὸ ἔγραψα μετὰ παρρησιᾳ ὅπως πάντοτε κάμνω, διὰ τὰς πολιτικάς μου γνώμας, ἤδη ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ, εἶναι ἀνάγκη ἀνεπιφυλάκτως νὰ ἐπιστρέψωμεν τὸ ταχύτερον εἰς τὸ ΝΑΤΟ, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωμεν εἰρηνικὰ ἀποφασιστικὰ τὴν διένεξίν μας μὲ τὴν Τουρκίαν καὶ νὰ ἐγκαλέσωμεν τὸ Συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ διὰ νὰ ὑπάρξῃ κριτὴς τῶν διαφορῶν. Διότι τότε ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ὑπάρξῃ ἀπόφασις, θὰ εἶναι ἀπόφασις τοῦ ἐλευθέρου καὶ δημοκρατικοῦ κόσμου. Καὶ τότε εἶναι δυνατὸν, ἐγὼ ἔχω ἀπόλυτον περὶ τούτου πεποίθησιν, νὰ δικαιωθῇ ἡ Ἑλλάς, εἰς τὰ δίκαια της αἰτήματα.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸ πολιτικὸν θέμα εἶναι σαφές. Ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν πλειοψηφίαν καὶ ἔχει ἡ ἀξιωμάτικὴ ἀντιπολίτευσις ἰδιαίτερον ρόλον νὰ διαδραματίση λόγῳ τῆς κυβερνητικῆς της ἀωβ λόγῳ τῆς κοινοβουλευτικῆς της δυνάμεως.

Ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει, κ. βουλευταί, καθ' ὅσον ἀφοροῦν ἢ ἐφάπτονται αἱ πολιτικαὶ σκέψεις ἡμῶν ὅλων, μὲ θέματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, μὴ πλανᾶσθε, χρειάζεται νὰ ὑπάρχῃ κυβέρνησις τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Διότι ὅταν συζητᾶτε μὲ ἄλλην χώραν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν διαφορῶν καὶ προβλημάτων μὴ νομίζετε ὅτι θὰ στηριχθῇ ἡ ἄλλη χώρα ἐπὶ τοῦ ὅτι ἐσεῖς διαθέτετε τὴν κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν. Θὰ σᾶς ζητήση καὶ τὴν συνυπογραφὴν τῶν ἄλλων, διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἑνότης τῆς πολιτικῆς γραμμῆς. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ κάμωμεν καὶ ἐμεῖς. Ἡ διαφορὰ μας εἶναι ὅτι ἐμεῖς θὰ μείνουμε ἀκλόνητοι πάνω εἰς τὰς θέσεις μας. Καὶ ποῖες εἶναι αἱ θέσεις μας; Ναί, θὰ συζητοῦμε μαζί σας, καὶ θὰ διαπραγματεῦμεθα μασί σς. Μὴ μᾶς ζητήσετε ὅμως νὰ κάμωμεν ἀβρία εἰς βάρος τῆς ἐθνικῆς μας ἀκεραιότητος — τὸ εἶπα ἔτσι μετὰ τόλμης — διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ βρῆτε τὸ σύνολον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐναντίον σας. Ἀπὸ τοιούτους ὅρους, ἂς προχωρήση ἡ κυβέρνησις καὶ ἐμεῖς θὰ τὴν παρακολουθήσωμεν καὶ δὲν θὰ διστάσωμεν ποτὲ μετὰ παρρησίας καὶ εἰςτὴνκυβέρνησιν νὰ εἴπωμεν ὅτι πράττει καλῶς κα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν συμβολήν της εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας.

Ἐὰν παρὰ ταῦτα ἡ κυβέρνησις ἐξακολουθήσῃ νὰ κάμνη σφάλματα μεγάλα, ὅπως ἔκαμε μὲ τὴν Παιδεία, τὰ ὁποῖα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνοικονόμητα, δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ τὴν καταγγείλωμεν καὶ εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅπως πρέπει. (Χειροκροτήματα).

ΤΙ ΕΛΕΓΑΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ: Πρωθυπουργὸς 23 Ἀπριλίου 1973 — Δήλωσις